

28 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2019
Η ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ
ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

καθ' ἦν ἐορτάζομεν
τὴν ζωηφόρον Ἀνάστασιν
τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

* * * *

Η ΠΑΝΝΥΧΙΣ

Τῷ Μεγάλῳ Σαββάτῳ περὶ ὕραν ἐνδεκάτην νυκτερινήν, φάλλεται ἐν τοῖς Ἱεροῖς ναοῖς ὁ δρόθρος τῆς Ἀναστάσεως.

‘Ο Ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο ἀναγνώστης· Ἄμην.

‘Ο προεστὼς ἢ ὁ Ἱερεύς·

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, * Παράκλητε, * τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, * ὁ πανταχοῦ παρὼν * καὶ τὰ πάντα πληρῶν, * ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν * καὶ ζωῆς χορηγός, * ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν * καὶ καθάρισον ἡμᾶς * ἀπὸ πάσης κηλεῖδος * καὶ σῶσον, ἀγαθέ, * τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

‘Ο ἀναγνώστης· Ἄμην.

‘Ἄγιος ὁ Θεός, * ἄγιος ἴσχυρός, * ἄγιος ἀθάνατος· * ἐλέησον ἡμᾶς.
(ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεννητῇ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Παναγία Τριάς, * ἐλέησον ἡμᾶς. * Κύριε, * ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. * Δέσποτα, * συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. * Ἅγιε, * ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν * ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεννητῇ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, * ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. * ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· * γενηθήτω τὸ θέλημά σου, * ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· * τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον * δὸς ἡμῖν σήμερον· * καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, * ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· * καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, * ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεύς· Ὁτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γεννητοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο ἀναγνώστης· Ἄμην.

Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῳ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Καὶ ἀναγινώσκει τὸν φαλμὸν ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἔστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἀν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ίδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ίδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἥγαπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὔφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἄγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδοις μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαι με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Οτι, εἰ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἀν· δλοκαυτώματα οὐκ εὑδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἄγαθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ δλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

* * *

Ο ΚΑΝΩΝ

Καὶ φάλλομεν τὸν παρόντα κανόνα,
οὗ ἡ ἀκροστιχὶς ἐκτὸς τῶν είρμων
τῶν τεσσάρων πρώτων ὥδῶν·

Καὶ σήμερον δὲ Σάββατον μέλπω μέγα.
Ποίημα Κασσιανῆς μοναχῆς,
Μάρκου ἐπισκόπου Ἰδροῦντος,
καὶ Κοσμᾶ μοναχοῦ*.

Ἄχος πτῶ — θού —
ῳδὴ α'

K ν μα τι θα λα ασ σης τον κρυ ψα ντα πα α
α λαι δι ω ω κτην τυραννον υ πο γη ης ε κρυψαν
των σε σω σμε νωων οι παι δες αλλ η μεις ως αι νε
α νι δες τω Κυ ρι ω α σωμεν εν δοξως γαρ δε
δο ξα α σται

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξασοι

K ν ρι ε Θε ε ε μη ε ξο δι ον ν ν
υ μνον και ε ε πι τα φι ον ω δην σοι α σο μαι τω

 τη τα φη σθ λ ζω ης μοι τας ει σο δθς δι α νοι

 ξα ντι και θα να τω θα να τον και α δην θα να τω

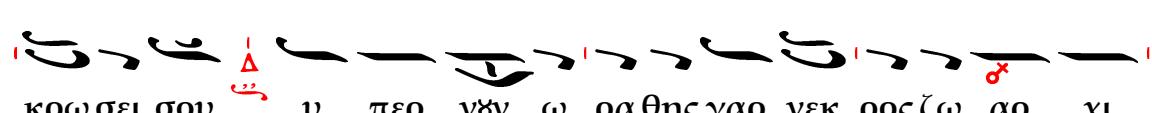
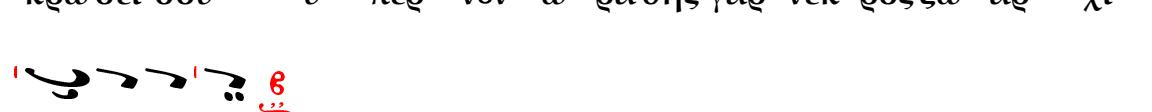
 σα αν τι

 ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

 μα τι

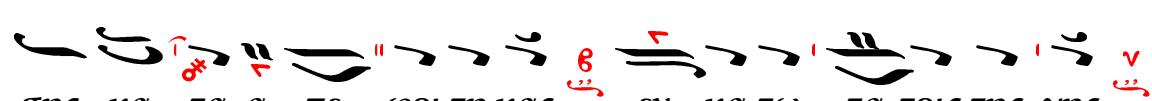

 νω σε εν θρο ο νω και κα τω εν τα α

 α φω τα ν ν περ κο σμι α και ν πο χθο νι α

 κα τα νο τα α Σω τηρ μθ ε δο νει το τη νε

 κρωσει σου ν περ νθν ω ρα θης γαρ νεκ ρος ζω αρ χι

 κω τα α τος

 αι νυν και α ει και εις τθς αι ω νας των

 αι ω νων α μην

 να σθ της δο ο ξης τα παν τα πλη ρω ω ω

 σης κα τα α πε φοι τη κας εν κα τω τα τοις της γης

α πο γαρ σθ 8 θκ ε κρυ βη η ν πο στα
 σι ι ις μθ 8 η εν Αδαμ και τα φεις φθα ρεν τα
 με και νοποι εις φι λανθρωω πε

Ἡ καταβασία

Kυ μα τι θα λα ασ σης τον κρυ ψαντα πα α
 α λαι δι ω ω κτην τυραννον ν πο γη ης ε κρυψαν
 των σε σω σμε νωων οι παι δες αλλ η μεις ως αι νε
 α νι δες τω Κυ ρι ω α σωμεν εν δοξως γαρ δε
 δο ξα α σται

Ἀργὴ καταβασία.

Ἄχος Πτρου Βου Θ

Kυ μα τι ι ι θα λα α α ασ σης
 τον κρυ ψα ντα πα α α λαι αι δι ω κτη ην
 τυ ν ρα α α αν νον ν πο γη ης ε ε κρυ
 ψαν των σε σωω σμε ε νω ωων οι παι αι αι δες
 αλλ η μεις ως αι νε ε ε α νι α δες τω Κυ

οι ι ω ω α σωω μεν εν δο ξως γα α αο
 δε ε ε δο ο ο ο ξα α α α σται β
 Ἡχος πτυ βουθ
 ψδη γ'
 \sum ε τον ε πι υ δα των κρε μα σαν τα
 πα α σαν την γην α σχε ε τως η κτι σις κα α τι
 δ8 σα εν τωκρα νι ι ι ω ω κρε μα μενον θαμ
 βει πολ λω συν ει χε το ουκ ε στιν α γι ι ος
 πληνσ8 Κυ οι ε κραυ γα ζ8 8 σα β
Δ ο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξασοι β
 \sum νμ βο λα της τα φης σ8 πα ρε δειξας τας ο
 ρα σειςπλη θυ ν νας β νν δε τα κρυ ν φι α σ8 Δ θε
 αν δρι κω ω ως δι ι ε τρα νω σας β και τοις εν
 Α δη Δε σπο τα β ουκ ε στιν α γι ι ος Δ πλην σ8
 Κυ οι ε κραυ γα ζ8 8 στιν β

Δ ο ξα Πα τρι και γι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

H πλωσας τας πα λα μας και η νωσας τα
το πριν δι ε στω ω τα κα τα στο λη η δε Σω τερ
τη εν σιν δο ο ο νι ι και μνημα τι πε πε δη
με ν8ς ε λυσας ουκ ε στιν α γι ι ος πλην σ8
Κυ ρι ε κραυ γα ζο ον τας

K αι νυν και α ει και εις τ8ς αι ω νας των
αι ω νων α μην

M νη μα τι και σφρα γι σιν Α χω ρη τε συν ε
σχε θης β8 λη η σει και γαρτην δυ ν να μιν σ8 ταις
ε νερ γει ει ει αι αις ε γνω ρι σας θε ουρ γι
κως τοις μελ π8 σιν ουκ ε στιν α γι ι ος πλην σ8
Κυ ρι ε φι λανθρωω πε

Η καταβασία

Σ ε τον ε πι ν δα των κρε μα σαν τα
 πα α σαν την γην α σχε ε τως η κτι σις κα α τι
 δ8 σα εν τω Κρα νι ι ι ω ω κρε μα μενον θαμ
 βει πολ λω συν ει χε το ουκ ε στιν α γι ι ος
 πληνσ8 Κυ οι ε κραυ γα ζ8 8 σα

Άργη καταβασία.

Τίχος Πτώ Βουθ

Σ ε τον ε ε ε πι ι ι ν δα α α των θ
 κρε μα σα ντα πα α α α σα αν την γη ην α
 σχε ε ε τως η κτι σι ι ις κα α α τι δου
 ου ου σα εν τω Κρα νι ι ω κρε ε μα α α
 με ε ε ε νον θαμ βει πολ λω συ νει χε το
 ουκ ε ε ε στιν α α α α γι ι ι ι ος
 πλη ην σου Κυ οι ε ε ε κρα αν γα α α α
 ζ8 8 8 8 σα

Τίχος Πτώ Βουθ

ώδη δ'

Tην εν σταυ ρω ω σ8 8 θει αν κε νωσιν προ
 ο ρων Αβ βα κρμ ε ξε στη κως ε βο α συ δυ
 να στωνδι ε κοψας κρατος Α γα θε ο μι λων τοις
 εν Α δηως πα ντο δυ να α μος

Δο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξασοι
 βδομην ση η με ε ρον η γι ασας ην ευ
 λο γη σας πριν κα τα παν σει ει των ερ γων πα ρα
 γεις γαρ τα συμ παν τα και και νο ποι εις σαβ βα τι
 ζων Σω τηρ μ8και α να κτω με ε νος

Δο ξα Πα τοι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
 μα τι

Pω μα λαι ο ο τη η τι τ8 κρειτ το νος εκ
 νι κη σα ντος σ8 της σαρ κος η η ψυ χη σ8 δι η
 ρη ται σπα ρατ τ8 σα αμ φω γαρ δε σμ8ς τ8 θα να

τά καὶ Α δό Λο γε τῷ κράτει εἰ σό

K αὶ νῦν καὶ α εἰ καὶ εἰς τός αὶ ω νας τῶν
αὶ ω νων α μην

O Α δῆς Λο ο γε συ να ντή σας σοι ε
πι κραν θη βρο τον ο ρων τε θε ε ω με νον κα τα
στι κτον τοις μω λω ψι και παν σθε νρο γον τω φρι κτω
της μορ φης δε δι α πε φω νη η κεν

Ἡ καταβασία

T ην εν σταυ ρω ω σό 8 θει αν κε νωσιν προ
ο ρων Αβ βα κρμ ε ξε στη κως ε βο α συ δυ
να στων δι ε κοψας κρατος Α γα θε ο μι λων τοις
εν Α δη ως πα ντο δυ να α μος

Ἄργη καταβασία.
Ἔχος Π Βου Θ

T ην εν σταυ ρω σό 8 8 8 θει αν κε ε

νω ω σιν προ ο ρω ω αν Αβ βα α κ8 8 8μ ε
 ξε στη η η κω ω ως ε βο ο ο α α συ
 δυ να στωνδι ι ε κο ο ψας κρα τος Α γα α α
 θε ο μι λω ω αν τοις εν Α α α α α
 δη ως πα α α ντο ο δυ ν να α μο ος

Ἡχος Η Βου Θ
 ωδὴ ε'

H ε ο φα νει ας σ8 χρι στε της προς η
 μας συμπα θως γε νο με νης Η σα ι ας φως
 ι δων α νε σπερον εκ νυ κτος ορ θρι ι ι σα ας
 ε κραυγαζεν α να στη η η σο νται οι νε κροι
 και ε γερ θη σον ται οι εν τοι οις μνη μει οις και
 πα αν τες οι εν τη γη α γαλ λι α σο ον ται

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξα σοι

N ε ο ποι εις τ8ς γη γε νεις ο πλα στ8ρ

γος χοι και κος χρηη μα τι σας και σιν δων και τα φος
 ν πεμ φαι ν8 σι το συ νον σοι Λο ο ο γε ε μν
 στηρι ον ο ευ σχη η η μων γαρ βου λευ της την του
 σε φυ σαν τος βου λην σχη η μα τι ζει εν σοι οι με
 γα λο πρε πως και νο ποι ουν το ος με

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω Δι και Α γι ω Πνευ
 μα τι

Δ α θα να του το θνη τον δι α τα
 φης το φθαρ τον με τα βαλ λεις α φθαρ τι ζεις
 γαρ θε ο πρε πε στα τα α πα θα να τι ι ι
 ζωων το προ σλη μμα η γαρ σα α αρξ σ8 δι α φθο
 ραν ίκ ει δε Δε σπο τα ου δε η ψυ χη σ8 εις Α
 δ8 ξε νο πρε πως ε γκα τα λε λει ει πται

K αι νυν και α ει Δι και εις τ8ς αι ω νας των

αι ω νων α μην

E ξ α λο χευ τα προ ελ θων και λογ χευ
 θεις την πλευ δαν Πλα αστρο γε με εξ αν της ειρ γα σω
 την α να πλα σιν την της Ευ ας Α δαμ γε νο μενος
 α φυ πνω ω ω σας ν περ φυ ως ν πνον φυ σι
 ζω ον και ζω ην ε γει δα ας εξ ν πνω και της φθο
 δας ως πα ντο δυ να α μος

Η καταβασία

Θ ε ο φα νει ας σχ χρι στε της προς η
 μας συμπα θως γε νο με νης Η σα ι ας φως
 ι δων α νε σπε ρον εκ νυ κτος ορ θρι ι ι σα ας
 ε κραυ γα ζεν α να στη η η σο νται οι νε κροι
 και ε γερ θη σον ται οι εν τοι οις μη μει οις και
 πα αν τες οι εν τη γη α γαλ λι α σο ον ται

Άργη καταβασία.
 Ηχος Βου

Η ε ε ε ε ε ο ο ο φα νει ει ει ας
 σ8 8 χρι ι στε της προς η μα ας συ μπα θω ωως
 γε ε ε νο με ε ε νης Η σα α ι ας φως ι
 δων α α α νε σπε ε ρον εκ νυ υ κτος ο οο
 θρι ι σα α ας ε κρα αν γα α ζεν α να
 στη η η σον ται οι νε κροι και ε γε ερ
 θη η η η σο ο ο ο νται αι αι αι αι οι εν
 τοι οις μνη μει ει ει ει οις και πα α αν τες
 οι εν τη γη α γα α αλ λι ι α α σο ο
 νται αι ε

Ἡχος Πτυ Βου Θ
 ὥδη στ'

Σ ν νε σχε ε θη αλλ ου κα τε σχε ε θη
 στερ νοις κη τω οις Ι ω νας σ8 γαρ τον τυ ν πον
 φε ρων του πα θον τος και τα φη η δο θε ε εν τος
 ως εκ θα λα α μ8 τ8 θη ρος α νε θο ρε

 προ σε φω νει δε τη κα 8 στω δι α οι φυ λα
 σσο ο ο με νοι μα ται α καιψευ δη ε λε ον αν
 τοις ε γκα τε λι πε ε τε

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ο οσ η η μων δο ξασοι

A νη ρε ε θης αλλ ου δι η ρε ε θης
 Λο γε ης με τε σχεσσαρ κος ει γαρ και λε ε λυ ται
 σ8 ο να οσ εν τω και ρω τ8 πα α α θ8ς αλ
 λα και ου ου τω μι α ην ν πο στα σις της
 Θε ο τη τος και τη ης σαρ κος σ8 εν αμ φο τε ε
 ε ροις γαρ εις ν παρ χεις Υι ος Λο γος τ8 Θε 8 Θε
 ος και αν θρωω πος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
 μα τι

B ρο το κτο ο νον αλλ ου θε ο κτο ο νον

ε φυ το πται σμα τ8 Α δαμ ει γαρ και πε ε πον
θε σ8 της σαρ κος η χο ι κη ου σι ι ι α
αλλ η Θε ο ο της α πα θης δι ε μει νε
το φθαρ το ον δε σ8 προς αφθαρ σι ι ι αν με
τε ε στοι χει ωσας και αφ θαρ τ8 ζω ης ε δειξας πη
γηνεξ α να στα σε ε ως

K αι νυν και α ει και εις τ8ς αι ω νας των
αι ω νων α μην

B α σι λε εν ει αλλ ουκ αι ω νι ι ζει
Α δης τ8 γε ν8ς των βρο των συ γαρ τε θει εις εν
τα φω κρα ται ε ζω αρ χι κη πα λα α α μη
τα τ8 θα να α τ8 κλει θρα δι ι ε σπαραξας
και ε κη ρυ ξας τοις απ αι ω ω ω νος ε
κει κα θευ δ8 σι λυ τρωσιν α ψευ δη Σω τερ γε γο
νωςνε κρων πρω το το ο κος

Ἡ καταβασία

Ἀργὴ καταβασία.

$\tilde{\chi} \rightarrow$ Bou

οε ε ε ε ε προ σε φω ω ω νει ει ει δε
 τη κας στω δι ι ι α οι φυ λα σσο ο
 ο με νοι οι μα ται αι α και αι ψευ δη η η
 η η η η η η η ε λε ε ον αν
 τοις ε γκα α α τε ε λι ι πε ε τε ε

Ἡχος Ηττου Βου Θ
 ώδη ζ

A φραστον θα αν μα ο εν κα μι ι ι
 νω ω ρυ σα με νος τας ο σι ι 8ς Παι δας εκ φλο
 γος εν τα φωνε κρος α πν8ς κα α τα τι θε ται
 εις σω τη ρι αν η μων των με ε λω δ8ν των Λν
 τρω τα ο Θε ος εν λο ο γη τος ει (δις)

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξασοι

T ε τρωται Α α δης εν τη καρ δι ι ι α α
 δε ξα με νος τον τρω Θε εν τα λογχη την πλευ ραν

και σθε νει πν οι θει ω δα α πα νω με νος εις
 σω τη οι αν η μων των με ε λω δων των Λυ τρω
 τα ο Θε ος ευ λο ο γη τος ει

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξασοι

O λ βι ος τα α φος εν ε αν τω ω ω
 γα αρ δε ξα με νος ως ν πν8 8ν τα τον Δη μι ρο
 γον ζω ης θησαν ρος θει ος α α να δε δεικται
 εις σω τη οι αν η μων των με ε λω δων των Λυ
 τρω τα ο Θε ος ευ λο ο γη τος ει

Δ ο ξα Πα τοι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
 μα τι

N ο μω θα νο ο ντων την εν τω τα α α
 φω ω κα τα θε σιν η των ο ο λων δε χε ται ζω
 η και τ8 τον πη γη δει κνυ σι ιν ε γερσε ως

εις σω τη ρι αν η μων των με ε λω δ8ν των χ Λυ
 τρω τα ζ ο Θε ος εν λο ο γη τος ει χ

K αι νυν και α ει Δ και εις τ8ς αι ω νας των
 αι ω νων α μην χ

M ι α ν πη χ ηδ χεν Δ η εν τω Α α α
 δη η α χωρισ τος χ και εν τα α φω Δ και εν τη Ε
 δεμ θ θε ο της χρι στ8 σ συν Πα τρι και Πνευμα τι
 εις σω τη ρι αν η μων των με ε λω δ8ν των χ Λυ
 τρω τα ζ ο Θε ος εν λο ο γη τος ει χ

Η καταβασία

A φρα στον θα αν μα χ ο εν κα μι ι ι
 νω ω ρυ σα με νος χ τ8ς ο σι ι 8ς Παι δας εκ φλο
 γος θ εν τα φω νε κρος χ α πν8ς κα α τα τι θε ται χ
 εις σω τη ρι αν η μων των με ε λω δ8ν των χ Λυ
 τρω τα ζ ο Θε ος εν λο ο γη τος ει χ

Ἄργὴ καταβασία.

Ἔχος Πτῶ Βουθό

A φραστον θα α α α αυ μα ο εν κα
μι νω ρυ ν σα α α α με ε ε ε νος
τα 85 ο ο σι ι ι ους Παι δα ας εκ φλο ο ο
γος εν τα α α φω νε ε ε κρος α πν85 κα
τα α τι ι ι ι ι θε ε ε ε ται εις σω
τη η ρι ι ι αν η η μων τω ω ων με ε ε λω
δ8 8 8ν των Λυ τρω τα ο ο Θε ε ο ος εν
λο ο ο ο ο γη η το ο ος ει

Ἔχος Πτῶ Βουθό

ῳδὴ η'

E κ στη θι φριτ των ου ρα νε και σα λευ θη τω
σαν τα θε με λι α της γης ι δου ου γαρ εν νε
κροις λο γι ζε ται ο εν ν ψι ςοις οι κων και τα
φωσμι κρω ξε νο ο δο χει ται ον Παι δες εν λο γει τε
I ε ρεις α α νυ μνει τε λα ο ος ν περ ν ψ8 8

τε εις παν τας τχ 8ς αι ω νας

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξασοι

Λ ε λυ ται α χρα ντοσνα ος την πεπ τω κυι

αν δε συν α νι στη σισκη νην Α δα αμ γαρ τω προ

τε ρω δευ τε ρος ο εν υ ψι ςοιςοι κων κα τηλ θεν

με χρις Α δ8 8 τα μει ων ον Παι δες εν λο γει τε I

ε ρεις α α νυ μνει τε λα ο ος ν περ ν ψ8 8

τε εις παν τας τχ 8ς αι ω νας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Π ε παν ται τολ μα Μα θη των Α ρι μα θαι

ας δε α ρι στευ ει I ω σηφ νε κρο ον γαρ και γυ

μνονθε ω μενος τον ε πι παντων Θε ον αι τει ται

και κη δευ ει εικραν γα ζων οι Παι δες εν λο γει τε

I ε οεις α α νυ μνει τε λα ο ος ν περ ν ψ8 8

τε εις παν τας τ8 8ς αι ω νας 8

K αι νυν και α ει και εις τ8ς αι ω νας των

αι ω νων α μην 8

Ω των θαν μα των των και νων 8 ω α γα θο

τη τος ω α φρα στ8 α νο χης 8 ε κω ων γαρ ν πο

γης σφρα γι ζε ται 8 ο εν ν ψι σοις οι κων 8 και πλα

νος Θε ος συ κο ο φα ντει ται 8 ον Παι δες εν λο γει τε

I ε οεις α α νυ μνει τε λα ο ος ν περ ν ψ8 8

τε εις παν τας τ8 8ς αι ω νας 8

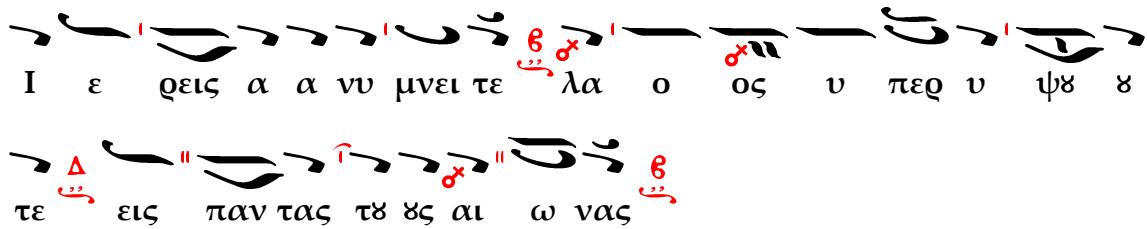
Η καταβασία

E κ στη θι φριτ των ου ρα νε 8 και σα λευ θη τω

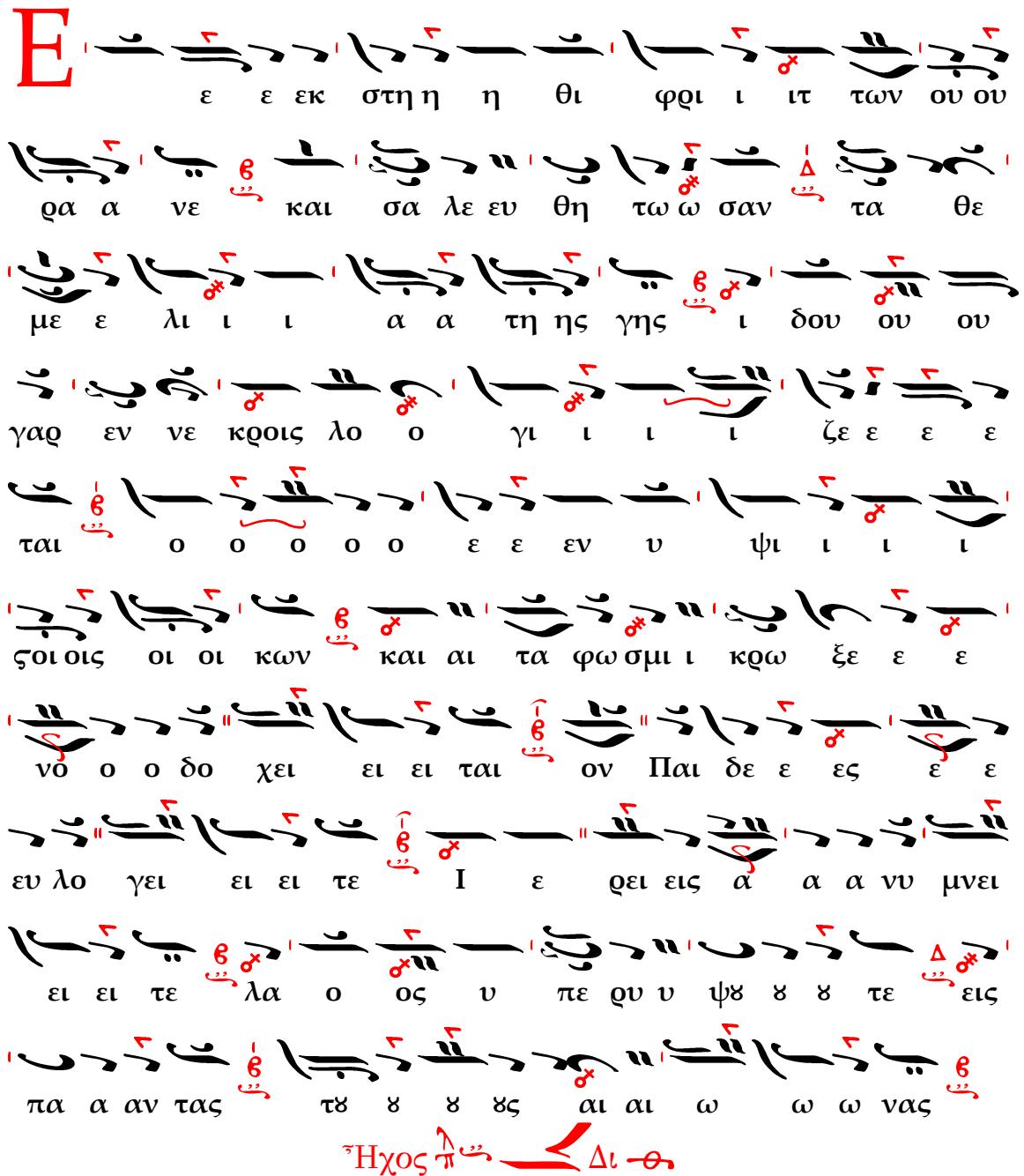
σαν 8 τα θε με λι α της γης 8 ι δου ου γαρ εν νε

κροις λο γι ζε ται 8 ο εν ν ψι σοις οι κων 8 και τα

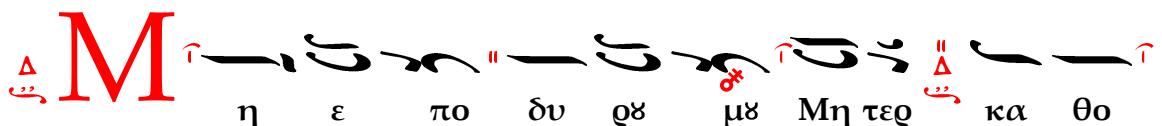
φωσμι κρω ξε νο ο δο χει ται 8 ον Παι δες εν λο γει τε

 Ι ε ρεις α α νυ μνει τε λα ο ος ν περ ν ψ8 8
 τε Δ εις παν τας τ8 8ς αι ω νας 8

Ἀργὴ καταβασία.
 Ἡχος Πτυ Βου Θ

 Ε ε ε εκ στη η η θι φρι ι ιτ των ου ου
 ρα α νε και σα λε ευ θη τωω σαν τα θε
 με ε λι ι ι α α τη ης γης 8 ι δου ου ου
 γαρ εν νε κροις λο ο γι ι ι ι ζε ε ε ε
 ται ο ο ο ο ε ε εν υ ψι ι ι ι
 ζοιοις οι οι κων και αι τα φωσμι ι κρω ξε ε ε
 νο ο ο δο χει ει ει ται ον Παι δε ε ες ε ε
 εν λο γει ει ει τε I ε ρει εις α α α νυ μνει
 ει ει τε λα ο ος ν πε ρυ ν ψ8 8 τε Δ εις
 πα α αν τας τ8 8 8ς αι αι ω ω νας 8
 Ἡχος Πτυ Δι Θ

ῳδὴ θ'

 Δ Μ η ε πο δυ ρ8 μ8 Μη τερ κα θο

οω σα εν τα φω ὅν εν γα στρι α νευ σπο ρας συ
 νε λα βες Υι ον α να στη η η σο μαι γαρ και
 δο ο ξα σθησο μαι και ν ψω σω εν δο ο ο ξη
 α παν στως ως Θε ος τχς εν πι στει και πο θω σε με
 γα λυ νο ον τας

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξασοι
E πι τω ξε νω σδ το κω τας ο δυ
 νας φυ γγ σα ν περ φυ ως ε μα κα ρισθην
 α ναρ χε Υι ε νυν δε σε Θε ε ε μη απ νδν
 ο ρω σα νεκ ρον τη ρομ φαι α της λυ ν ν πης
 σπα ρατ το μαι δει νως αλλ α να α α στη θι
 ο πως με γα λυν θη σω ω μαι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
 μα τι

Γ η με κα λν πτει ε κον τα αλ λα φρι
 τπ σιν Α δ8 οι πυ λω ροι ημ φι ε σμε ε ε
 νον βλε πον τες στο λην η μαγ με νην Μη η η
 τερ της ε εκ δι κη σε ως τ8ς εχ θρ8ς ενζαυ ρω ω ω
 γαρ πα τα ξας ως Θε ος α να στη σο μαι αν θις και
 με γα λυ νω ω σε

K αι νυν και α ει και εις τ8ς αι ω νας των
 αι ω νων α μην

ε A γαλ λι α σθω η κτι σις ευφ ραι νε
 σθω σαν παν τες οι γη γε νεις ο γαρ εχ θρος ε
 σκυ λε ευ ται Α δης με τα μν ρων γυ ναι αι αι κες
 προ συ ν παν τα τω σαν τον Α δαμ συν τη Ε ε ευ α
 λυ τρου μαι παγ γε νη και τη τρι τη η με ρα ε ξα
 να στη σο ο μαι

Η καταβασία

Ἅγιος Ἀλέξανδρος

Μητρόπολις Αγίου Αλεξανδρού
η ε πο δυ ρό μη τερ κα θο
ρώ σα εν τα φω ων εν γα στροι α νευ σπο ράσ συ
νε λα βες γι ον α να στη η η σο μαι γαρ και
δο ο ξα σθησομαι και ν ψω σω εν δο ο ο ξη
α παν στωσως Θε ος τρις εν πι στεικαι πο θωσε με
γα λυ νο ο ντα α ας

Ἄργη καταβασία.

Ἅγιος Ἀλέξανδρος

Μητρόπολις Αγίου Αλεξανδρού
η ε πο δυ ρό μη η η τερ
κα θο ρώ σα ε εν τα α α φω ω ω ω ον
ε ε εν γα στροι ι ι α νε εν σπο ο ρά ας συ
νε λα α βες γι νι νι ον α να στη η η σο
μαι γαρ και ε γε ερ θη η η σο ο ο ο μαι αι
αι αι αι και ν ψω ω ω σω ω ω εν δο ο
ξη η α παν σωσως ως Θε ε ο ος τρις εν πι ι

στεικαι πο ο ο ο θω σε με ε ε γα α
 νυ νο ο ο ντα α ας

ΤΡΙΣΑΓΙΟΝ - ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἐνδον τοῦ Ἱεροῦ Βήματος·

Ο ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεννητῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεννητῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

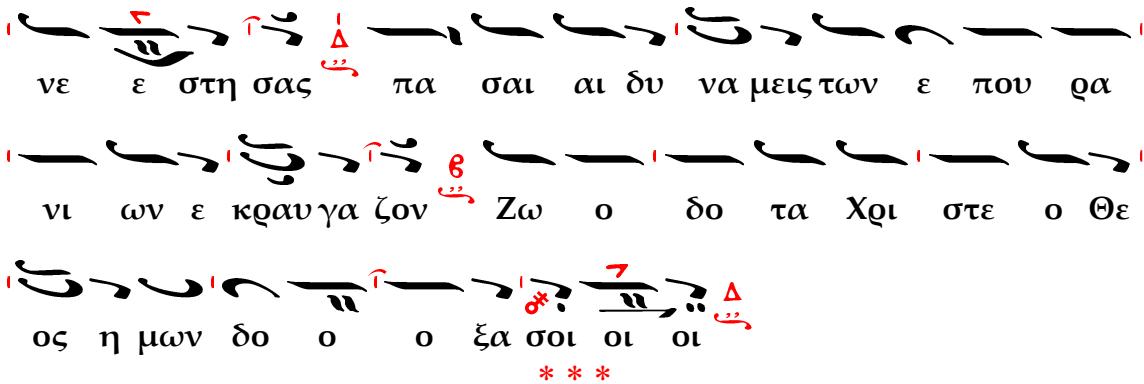
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ο Ἱερεύς· Ὄτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γεννητοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ἀναγνώστης· Ἄμήν.

Ἔχος Δι θ

Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον η ζω η
 η α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε ε κρω
 σας τη α στρα πη της Θε ο τη τος ο τε δε
 και τους τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Είτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἵερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἑκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν διούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (**τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης**) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὁρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, φαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ο ιερεύς: Ὄτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο λαός: Ἀμήν.

* * *

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Καὶ μετὰ τοῦτο ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ο ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός,

δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἵκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης καὶ πάντων τῶν ἀγίων ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ο λαός: Ἄμην.

* * * * *

Καὶ εὐθὺς ἄρχεται·

Η ΤΕΛΕΤΗ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

Εἴτα σβήνουσιν δλα τὰ φῶτα τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὁ χορὸς τῶν φαλτῶν συγκεντρούμενος εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα εἴθισται νὰ φάλλῃ κατανυκτικώτατα τό·
Ἐωθινὸν ζ. Ἡχος βαρύς.

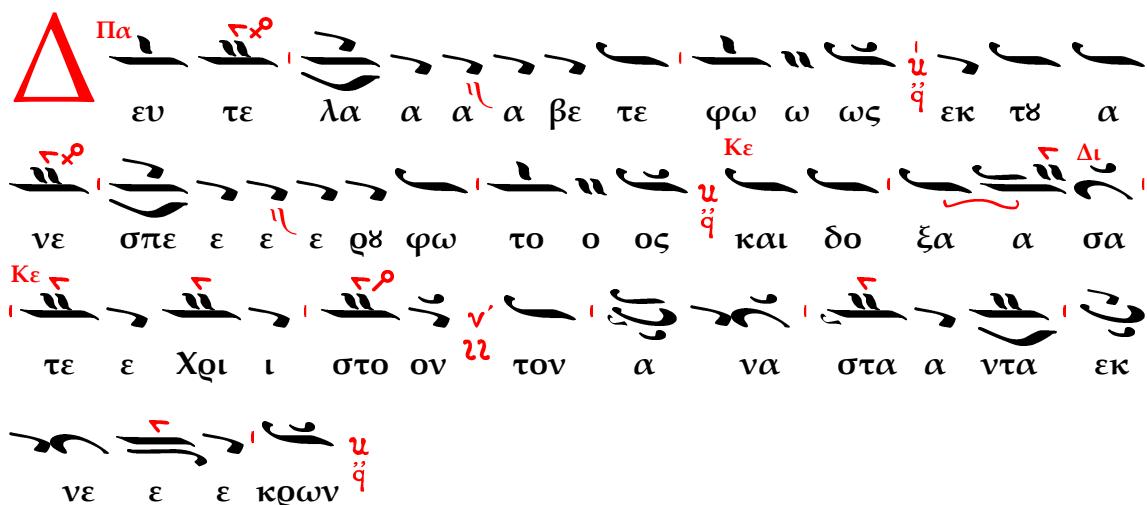
Ἡχος **Γα**

Ι ^{Γα} ^{Nη} δον σκοτι α α και πρω ω ι και τι προς το μνη μει
 ει ει ον ^{Γα} Ma ρι ι α ε στη κα ας ^{Πα} πο λυ σκο ο ο
 το ος ε ε χου σα α α α ται αις φρε ε σιν ^{Γα} ^η υφ
 ου που τε θει ται αι ^{Γα} ζη τει εις ο I η σου ους αλλ
 ο ο ρα τους συν τρε ε ε ε ε ε ε χοντας μα θη η
 τας ^η πως τοις ο θο ο νι ι ι οις και αι τω σου ου
 δα ρι ι ι ω την α να στα α σι ι ι ιν ε ε
 τε κμη ρα ντο ο και α νε μνη σθη η σαν της πε ρι ι

 του ου ου ου του γρα α φης μεθ ω ω ων και δι
 ων και η μεις πι ι στευσα αντες α νυ μνου με εν σε τον
 ζω ο ο δο ο ο ο την χρι ι στον **ii**

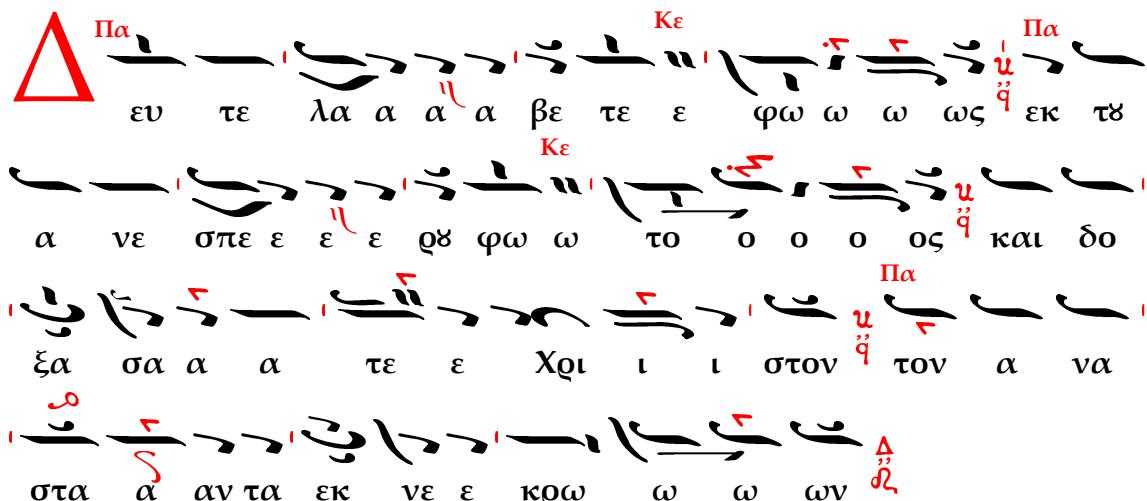
Μετὰ ταῦτα ὁ προεστῶς (ὁ ἵερεὺς) ἐνδεδυμένος ἀπασαν τὴν
 ἱερατικὴν αὐτοῦ στολὴν ἔξερχεται εἰς τὴν Ὁραίαν Πύλην κρατῶν
 τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον καὶ λαμπάδα ἀναφθεῖσαν ἐκ τῆς ἀκοιμήτου
 κανδήλας τῆς πρὸ τῆς ἀγίας Τραπέζης καὶ προσκαλεῖ τοὺς
 πιστοὺς ἵνα ἀνάψωσι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, φάλλων τὸ ἔξης.

Ὕχος πρὸς Παραδόσεως

 Δ **Πα** εν τε λα α α α βε τε φω ω ως **ῷ** εκ τα α
 νε σπε ε ε ε φω το ο ος **ῷ** και δο ξα α σα
Κε τε ε χρι ι στο ον **ii** τον α να στα α ντα εκ
 νε ε ε κρων **ῷ**

Ως φάλλεται συνήθως ἐκ παραδόσεως

Ὕχος πρὸς Παραδόσεως

 Δ **Πα** εν τε λα α α α βε τε ε φω ω ως **ῷ** εκ τα
 α νε σπε ε ε ε φω ω το ο ο ος **ῷ** και δο
 ξα σα α α τε ε χρι ι ι στον **ῷ** τον α να
 στα α αντα εκ νε ε κρω ω ω ων **Δ**

Τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται καὶ ὑπὸ τῶν χορῶν. Εἶτα ἔξερχόμεθα
 τοῦ ναοῦ, προηγουμένων λαμπάδων καὶ τῶν ἔξαπτερύγων καὶ
 τοῦ λαβάρου τῆς Ἀναστάσεως, φάλλοντες τὸ παρὸν τροπάριον.

Ἅγιος Διόνυσος

Τ

ην α να στα σι ι ιν σθ ς χρι στεσωτηρ αγ
 γε λοι υ μνθ ς ς σι ιν εν ου ρα νοις και η μα ας
 τς ε πι γης κα τα ξι ω σον εν κα θα ρα καρ
 δι α σε δο ξα ζειν

* * *

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Όταν δὲ φθάσωμεν εἰς τὸν ὡρισμένον τόπον, ἐνθα εὑρίσκεται προηντρεπισμένον τρισκέλιον, ἀποτίθησιν ἐπ' αὐτοῦ ὁ Ἱερεὺς τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον καὶ λέγει ὁ διάκονος·

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἴκετεύσωμεν.

Ο λαός· Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ο διάκονος· Σοφία· ὁρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου.

Ο Ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ο λαός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ο Ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ο διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ο λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ο Ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον.

Β' Ἐωθινόν (Μαρκ. ΙΓ' 1-8).

Διαγενομένου τοῦ Σαββάτου, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Σαλώμη ἡγόρασαν ἀρώματα ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσι τὸν Ἰησοῦν. Καὶ λίαν πρωΐ τῆς μιᾶς σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ ἥλιου. Καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; Καὶ ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λίθος· ἦν γάρ μέγας σφόδρα. Καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς, περιβεβλημένον στολὴν λευκήν, καὶ ἔξεθαμβήθησαν. Ο δὲ λέγει αὐταῖς· Μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον; Ἡγέρθη, οὐκ ἔστιν ὅδε· ἵδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν. Ἄλλ' ὑπάγετε εἴπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ τῷ Πέτρῳ ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὅψεσθε, καθὼς εἴπεν ὑμῖν.

Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἕκστασις, καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον· ἐφοβοῦντο γάρ.

Ο λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

* * *

Καὶ εὐθὺς ἄρχεται

Ο ΟΡΘΡΟΣ

Μετὰ ταῦτα, λαβὼν ὁ Ἱερεὺς εἰς χεῖρας τὸ θυμιατήριον, καὶ θυμιῶν τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον, λέγει ἐκφώνως·

Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ τοῦ λαοῦ ἀποκρινομένου τό, Ἀμήν, ἄρχεται ὁ Ἱερεὺς φάλλων μεγαλοφώνως τὸ παρὸν τροπάριον·

Ἄρχος πρὸς Πατέρα

X οἱ στο ὥστα νε ε στη η εκ νε ε κρων ὡς θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα οἱ σα α με νος Δ
ετερον

Ἄρχος πρὸς Πατέρα

X οἱ στο ὥστα νε ε στη η εκ νε ε κρων ὡς θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοιοις μνη μα σι ζω ην χα οἱ σα α με νος Δ
νος Δ

Τὸ αὐτὸν ἐπαναλαμβάνεται τρὶς ἀνευ στίχων καὶ ὑπὸ τῶν χορῶν ἔξακις, τοῦ Ἱερέως θυμιῶντος καὶ λέγοντος τοὺς ἐπομένους στίχους·

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.
(εξ 2)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. β'. Ως ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν· ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός,

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. γ'. οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. (Ἑζ' 3) Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν, [ἀγαλλιάσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ.] (Ἑζ' 4)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. (οἰζ' 24)

Χριστὸς ἀνέστη...

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενὲ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Χριστὸς ἀνέστη...

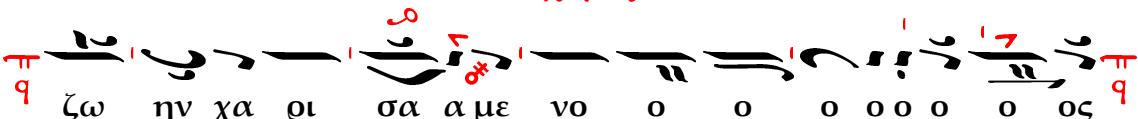
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ πάλιν ὁ Ἱερεὺς, γεγονωτέρᾳ φωνῇ·

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας,

Καὶ ὁ χορός·

* * *

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Ο διάκονος λέγει τὰ εἰρηνικά, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Ο Ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Οτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γενὲ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός· Ἀμήν.

* * *

Ο ΚΑΝΩΝ

Καὶ ἀνοιχθεισῶν τῶν πυλῶν, εἰσοδεύει ὁ τε Ἱερεὺς καὶ ὁ διάκονος, προπορευομένων πάλιν τῶν λαμπάδων. Ο δὲ προεστώς, ἐφεπόμενος μετὰ τῶν ἀδελφῶν, ἀρχεται τοῦ κανόνος.

Ποιεῖ δὲ τὴν ἔναρξιν τοῦ κανόνος ἐξάπαντος ὁ προεστώς, καὶ αὐτὸ τὸ δεξιὸν τοῦ χοροῦ μέρος, εἰ καὶ τὸ ἀριστερὸν ἵσως λαγχάνῃ· ἀπὸ γὰρ ταύτης τῆς ἡμέρας γίνεται ἡ ἀρχὴ τοῦ μερισμοῦ τῆς τῶν δύο χορῶν ἐνάρξεως.

Ψάλλονται δὲ οἱ μὲν εἰρμοὶ ἀνὰ δύο, τὰ δὲ τροπάρια εἰς ιβ', καὶ αὗθις ἔσχατον καταβασίαι οἱ αὐτοὶ εἰρμοὶ ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν

χορῶν.

Εἰς δὲ τὰς ἐνορίας, ὁ κανὼν τοῦ Πάσχα ϕάλλεται καθ' ἥν τάξιν καὶ οἱ κανόνες τῶν ἄλλων ἡμερῶν τῆς Μεγάλης Ἐβδομάδος, ἦτοι· Ἐκάστης ὡδῆς τὰ τροπάρια μετὰ τοῦ εἰρμοῦ ϕάλλονται εἰς ἔξ ἥ χάριν συντομίας εἰς τέσσαρα. Οἱ εἰρμὸι ϕάλλεται ὅνευ τινὸς στίχου· τῶν δύο τελευταίων τροπαρίων προτάσσεται τὸ Δόξα Πατρὶ καὶ τὸ Καὶ νῦν, τῶν δὲ ἐνδιαμέσων τροπαρίων Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Εἰς τὸ τέλος ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμὸς ὡς καταβασία, τὸ Χριστὸς ἀνέστη... γέ, τὸ Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς... ἄπαξ, ἄπερ καὶ λέγονται εἰς ὅλας τὰς ὡδάς.

Καὶ γίνεται παρὰ τοῦ Ἱερέως, ἔσωθεν τοῦ ἀγίου Βήματος, συναπτὴ μικρά, καὶ μετ' αὐτὴν ἐκφώνησις, ὡς σημειοῦται ἐν τοῖς ἐφεξῆς. Οἱ δὲ Ἱερεὺς θυμιᾶ, εἰς τὴν ἔναρξιν τοῦ Κανόνος, κατὰ τὴν τάξιν.

Οἱ Κανών. Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ὕχος Λ Πα φ

ῳδὴ α'

A να στα σε ως η με ρα λαμπρυν θω μεν λα
οι Λ Πα σχα Κυ ρι ου Πα α σχα Λ εκ γαρ θα
να του προς ζω ην Λ και εκ γης προς ου ρα νον χρι
στο ος ο Θε ος η μα ας δι ι ε βι βασεν Λ ε
πι νι κι ον α α δο ον τας Λ

K α θαρ θω μεν τας αι σθησεις και ο ψο με θα Λ
τω α προ σι τω φω τι της Α να στα σε ως Λ
χρι στο ον ε ξα στρα πτον τα Λ και χαι ρε τε φα σκον

τα ^Δ_δ τρα νω ως α κου σο με θα ^Δ_δ ε πι νι κι ον α
 α δο ον τες ^π_ρ

O ν ρα νοι μεν ε πα ξι ως ευφραι νε σθω σαν ^Δ_δ
 γη η δε α γαλ λι α α σθω ^Δ_δ ε ορ τα ζε τω
 δε κο σμος ^Δ_δ ο ρα τος τε α πας και α ο
 ρα τος ^π_ρ χρι στο ος γαρ ε γη γερται ^Δ_δ ευ φρο συ νη
 αι ω ω νι ι ος ^π_ρ

Καταβασία.

A να στα σε ως η με ρα λαμπρυν θω μεν λα
 οι ^Δ_δ Πα σχα Κυ ρι ου Πα α σχα ^Δ_δ εκ γαρ θα
 να του προς ζω ην ^Δ_δ και εκ γης προς ου ρα νον χρι
 στο ος ο Θε ος ^π_ρ η μα ας δι ι ε βι βασεν ^Δ_δ ε
 πι νι κι ον α α δο ον τας ^π_ρ

X ρι στος α νε στη εκ νε κρων ^Δ_δ θα να τω θα
 να τον πα τη η σας ^Δ_δ και τοις εν τοις μη μα σι ^Δ_δ ζω
 ην χα ρι σα α με ε νος ^π_ρ (δίς) και ἔτερον Ἅγιορείτικον

X Πα
 ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
 τω θα να τον πα τησας ^{Nη} και τοις εν τοις μνημα σι ζω
Πα
 ην χα ρι σα α με ε νος ^π

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
 κα θως προ ει ει πεν ^π ε δω κεν η μιν ^π την αι
 ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος ^π

Είτα ό διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ό ἵερεὺς τὴν ἐκφώνησιν.

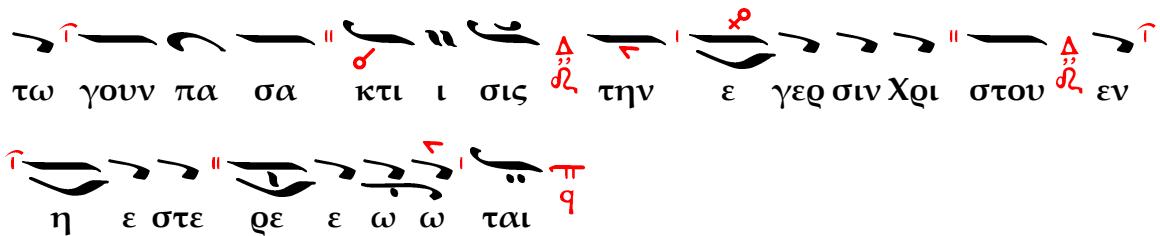
Οτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γενοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

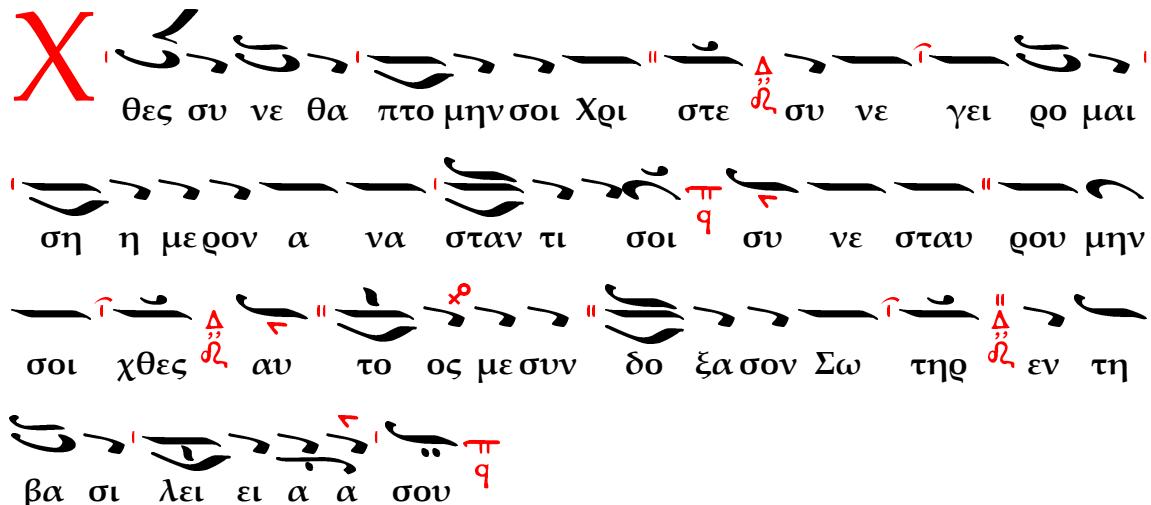
Ο χορός. Ἀμήν.

ῳδὴ γ'

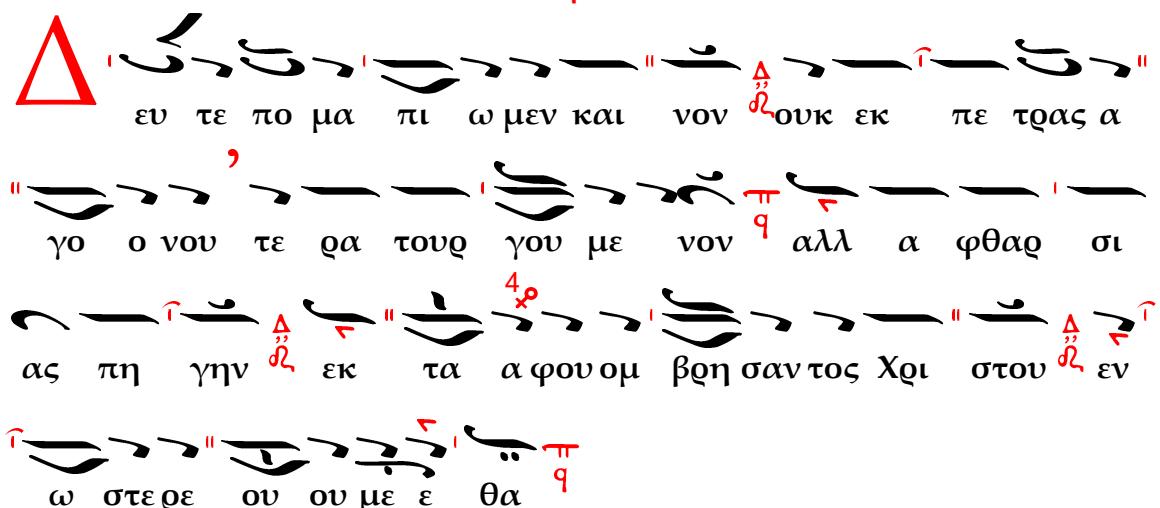
Δ ευ τε πο μα πι ω μεν και νον ^π ουκ εκ πε τρας α
 γο ο νον τε ρα τονρ γου με νον ^π αλλ α φθαρ σι
 ας πη γην ^π εκ τα αφουομ βρη σαντος Χρι στουν ^π εν
 ω στερε ου ου με ε θα ^π

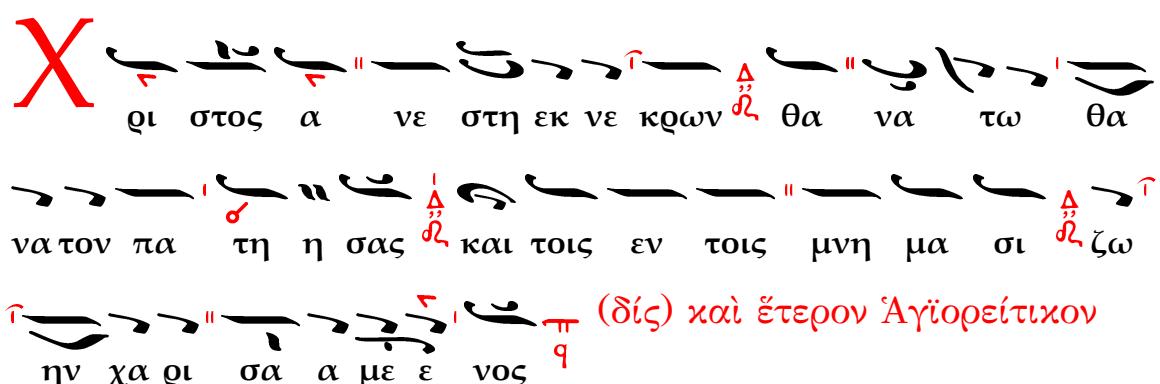
N υν παν τα πε πλη ρω ται φω τος ^π ου ρα νος τε
 και γη η και τα κα τα χθο νι α ^π ε ορ τα ζε

 τω γουν πα σα κτι ι σις **Δ** την ε γερ σιν χρι στου **Δ** εν
 η ε στε ρε ε ω ω ται **π**

X
 θεσ συ νε θα πτο μηνσοι χρι στε **Δ** συ νε γει ρο μαι
 ση η μερον α να σταν τι σοι **π** συ νε σταν ρου μην
 σοι χθες **Δ** αν το ος μεσυν δο ξασον Σω τηρ **Δ** εν τη
 βα σι λει ει α α σου **π**

Καταβασία.

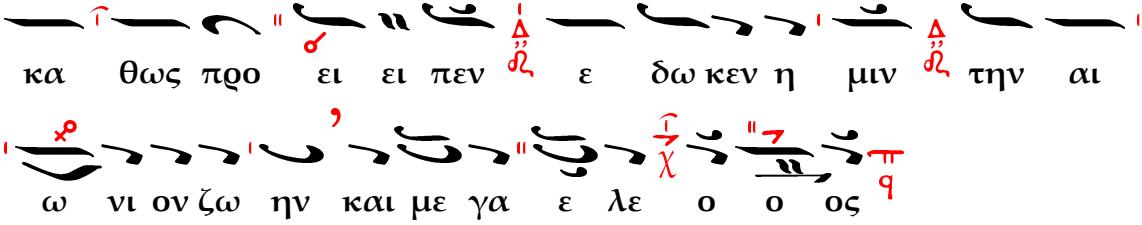
Δ
 εν τε πο μα πι ω μεν και νον **Δ** ουκ εκ πε τρας α
 γο ο νον τε ρα τουρ γου με νον **π** αλλ α φθαρ σι
 ας πη γην **Δ** εκ τα αφουομ βρη σαν τος χρι στου **Δ** εν
 ω στερε ου ου με ε θα **π**

X
 ρι στος α νε στη εκ νε κρων **Δ** θα να τω θα
 να τον πα τη η σας **Δ** και τοις εν τοις μνη μα σι **Δ** ζω
 ην χα ρι σα α με ε νος **π** (δίς) και ἔτερον Ἀγιορείτικον

X^{Πα}
 ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
 τω θα να τον πα τησας **Δ** και τοις εν τοις μνημα σι **Δ** ζω

Πα

 ην χα ρι σα α με ε νος π

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

 κα θως προ ει ει πεν Δ ε δωκεν η μιν Δ την αι

 ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος π

Είτα ό διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ό ἵερεὺς τὴν ἐκφώνησιν.

Ότι σὺ εἶ ό Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἀμήν.

* * *

ΥΠΑΚΟΗ

Ο α' χορὸς τὴν ὑπακοήν. Ήχος δ'.

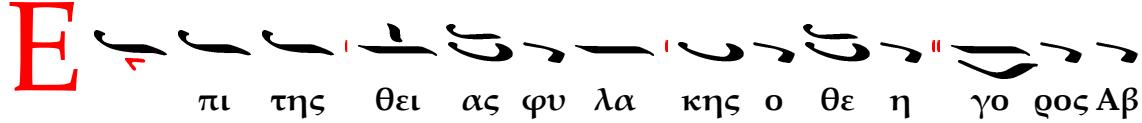
Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον, αἱ περὶ Μαριάμ, καὶ εύροῦσαι τὸν λίθον, ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήματος, ἤκουον ἐκ τοῦ Ἀγγέλου· Τὸν ἐν φωτὶ ἀϊδίῳ ὑπάρχοντα, μετὰ νεκρῶν τί ζητεῖτε ὡς ἄνθρωπον; βλέπετε τὰ ἐντάφια σπάργανα· δράμετε καὶ τῷ κόσμῳ κηρύξατε, ὡς ἡγέρθη ὁ Κύριος, θανατώσας τὸν θάνατον· ὅτι ὑπάρχει Θεοῦ Γίος, τοῦ σωζοντος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

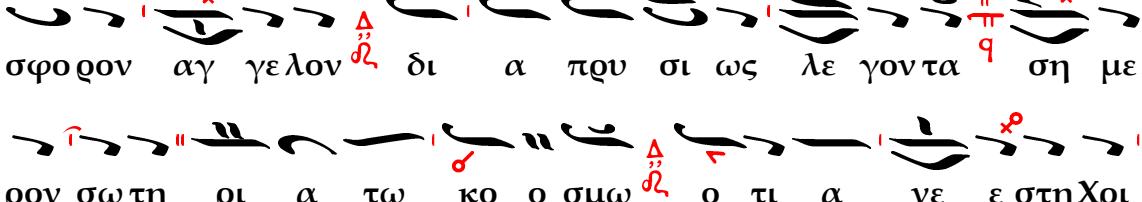
Καὶ ἀνάγνωσις εἰς τὸν Θεολόγον.

* * *

Είτα αἱ δ', ε' καὶ τέ ώδαι τοῦ κανόνος.

ώδη δ'

E πι της θει ας φυ λα κης ο θε η γο ρος Αβ

 βα κουμ Δ στη τωμεθη μων και δει κνυ ν τω Δ φα ε

 σφορον αγ γελον Δ δι α πρυ σι ως λε γοντα π ση με

 ρον σωτη ρι α τω κο ο σμω Δ ο τι α νε ε στη χρι

στος ως παν το δυ ν να α μος

A ο σεν μεν ως δι α νοι οι ξαν την παρ θε νευ
 ου σαν νη δυν πε φη νε χρι στος ως βρο τος δε α
 μνο ος προση γο ρενται α μω μος δε ως α γευστος
 κη λι δος το η με τε ρον πα α σχα και ως Θε
 ος α λη θης τε λει ος λε ε λε ε κται

Ω ι ε νι αν σι ος α μνος ο ευ λο γου μενος
 η μιν στε φανος χρη στος ε κου σι ι ως υ περ
 παν των τε θυ ται πα α σχα το κα θαρ τη ρι ον και
 αν θις εκ του τα φου ω ραι αι ος δι και ο
 συ νης η μιν ε λαμψεν η η λι ι ος

O θε ο πα τωρ μεν Δαν ιδ προ της σκι ω δάς κι
 βω του η λα το σκιρ των ο λα ος δε του Θε ου
 ο α γι ος την των συμ βο λων εκ βασιν ο ρων
 τες ευ φραν θω μεν εν θε ε ως ο τι α νε ε στη

χρι στοςως παν το δυ ν να α μος π

Καταβασία.

E πι της θει ας φυ λα κης ο θε η γο ρος Αβ
βα κουμ Δ στη τω μεθη μων και δει κνυ ν τω Δ φα ε
σφορον αγ γελον Δ δι α πρυ σι ως λε γοντα π ση με
ρον σωτη ρι α τω κο ο σμω Δ ο τι α νε ε στη χρι
στοςως παν το δυ ν να α μος π

X ρι στος α νε στη εκ νε κρων Δ θα να τω θα
να τον πα τη η σας Δ και τοις εν τοις μνη μα σι Δ ζω
(δίς) και ἔτερον Ἅγιορείτικον
ην χα ρι σα α με ε νος π

X ^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
τω θα να τον πα τησας Δ και τοις εν τοις μνημα σι Δ ζω
^{Πα}
ην χα ρι σα α με ε νος π

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
κα θως προ ει ει πεν Δ ε δωκεν η μιν Δ την αι
ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος π

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν.

Ὄτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός Ἀμήν.

Ἄδη ε'

O — ο θῷ σῷ μὲν οὐ θῷ βᾳ θῃ ε οὐ δῃ καὶ αν
τι μν ρῷ τῷν ν νῦν ον πῷ σοι οι σῷ μὲν τῷ Δῃ
σπῷ τῇ καὶ Χῷ στῷν ο ψῷ με θᾳ δῃ καὶ ο σῷ νῆς
η λἱ ον πᾳ σἱ ζῷ ην α νᾳ τῃ ελ λῳ ον τᾳ πῃ

T — ην α με τῷ σου εν σπλαγ χνῃ αν δῃ οι ταις τῷ
Α δῷ σει ρᾳ αις σῷ νε χῳ ο με νῷ δῃ δῷ κῳ τῃς
πῷσ τῳ φῷς η πῃ γῷ τῷ Χῷ στῃ α γῷ λῳ με νῷ
πῳ δῃ δῃ Πᾳ σχακῷ τῷν τῃς αι ω ω νῃ ι ον πῃ

P — ρῷ σελ θῷ μεν λαμ πᾳ δῃ φῷ ρῷ δῃ τῷ πῷ ι ον
τῃ Χῷ στῷ ω εκτῷ μνῃ η μα τῷς ως νῷ φῃ ω πῃ καὶ
σῷ νε οὐ τᾳ σῷ μεν δῃ ταις φῃ λῃ οὐ τῷς τᾳ ξῃ σῃ δῃ Πᾳ
σχαθῃ οὐ τῷ σῷ τῃ η φῃ ι ον πῃ

Καταβασία.

O ο θρι σω μεν ορ θρου βα θε ε ος Δλ και αν

τι μυ ρου τον υ νυνον προ σοι οι σω μεν τω Δε

σπο τη q και Χρι στον ο ψο με θα δι και ο συ νης

η λι ον Δλ πα σι ζω ην α να τε ελ λο ον τα p

X ρι στος α νε στη εκ νε κρων Δλ θα να τω θα

να τον πα τη η σας Δλ και τοις εν τοις μνη μα σι Δλ ζω

ην χα ρι σα α με ε νος p (δις) και ξτερον Αγιορείτικον

X Πα ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α

τω θα να τον πα τη σας Δλ και τοις εν τοις μνημα σι Δλ ζω

Πα ην χα ρι σα α με ε νος p

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν Δλ ε δω κεν η μιν Δλ την αι

ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος p

Είτα ό διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ό ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

“Οτι ἡγίασται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἀμήν.

ῳδὴ στ'

K α τηλ θες εν τοις κα τω τα τοις της γης Δ̄ και
συ νε τριψας μο χλουςαι ω νι ους κα το ο χ8ς πε πε
δη με ε νων χρι στε και τρι η μερος ρως εκ κη τους
Ι ω νας ι ε ξα νε εστης του τα φους

Φ ν λα ξας τα ση μαν τρα σω α χρι στε Δ̄ ε
ξη γερ θης του τα α φου Δ̄ ο τας κλεις της Παρ θε νου
μη η λν μη να με νος ρων τω το κω σ8 και α
νε ω ξας η μιν ι Πα ρα δει ει σ8τας πν λας

Σ ω τερ μου το ζων τε και α θυ τον ι ε ρει ει
ον Δ̄ ως Θε ος σε αν τον ε κου σι ι ως Δ̄ προ σα
γα γων τω Πα τρι ι συ να νε στη σας παγ γε νη
τον Α δαμ ι α να στα ας εκ του τα φους

Καταβασία.

K α τηλ θες εν τοις κα τω τα τοις της γης Δ̄ και
συ νε τριψας μο χλουςαι ω νι ους κα το ο χ8ς πε πε

δη με ε νων χρι στε και τοι η μερος ως εκ κη τους
 Ι ω νας ε ξα νε εστηστου τα φου

X

 ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
 να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω
 (δις) και ξτερον Ἀγιορείτικον
 ην χα ρι σα α με ε νος

X^{Πα}

 ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
 τω θα να τον πα τησας και τοις εν τοις μνημα σι ζω
Πα
 ην χα ρι σα α με ε νος

A

 να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
 κα θως προ ει ει πεν ε δωκεν η μιν την αι
 ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Είτα ό διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ό Ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Σὺ γὰρ εῖ ό βασιλεὺς τῆς εἰρήνης, καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός Ἀμήν.

* * *

KONTAKION, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Ο ἀναγνώστης τὸ κοντάκιον.

Ποίημα Ρωμανοῦ τοῦ μελῳδοῦ.

Τόνος πλ. δ. Αὐτόμελον.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες, ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ ἄδου καθεῖλες τὴν δύναμιν· καὶ ἀνέστης ὡς νικητής, Χριστὲ ὁ Θεός, γυναιξὶ μυροφόροις φθεγξάμενος· Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος, * ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Ο Οἶκος.

Τὸν πρὸ ἡλίου Ἡλιον, δύναντά ποτε ἐν τάφῳ, προέφθασαν πρὸς ὅρθρον, ἐκζητοῦσαι ὡς ἡμέραν, Μυροφόροι κόραι, καὶ πρὸς ἀλλήλας ἐβόων· Ὡ φίλαι δεῦτε, τοῖς ἀρώμασιν ὑπαλείψωμεν, Σῶμα ζωηφόρον, καὶ τεθαμμένον, σάρκα ἀνιστῶσαν, τὸν παραπεσόντα Ἄδαμ, κείμενον ἐν τῷ μνήματι· ἄγωμεν, σπεύσωμεν, ὥσπερ οἱ Μάγοι, καὶ προσκυνήσωμεν, καὶ προσκομίσωμεν, τὰ μύρα ὡς δῶρα, τῷ μὴ ἐν σπαργάνοις, ἀλλ’ ἐν σινδόνι, ἐνειλημένῳ· καὶ κλαύσωμεν καὶ κράξωμεν· Ὡ Δέσποτα ἔξεγέρθητι, * ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου.

Τῇ ΚΗ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν Ἅγίων ἐννέα Μαρτύρων τῶν ἐν Κυζίκῳ, Θεόγνιδος, Ρούφου, Ἀντιπάτρου, Θεοστίχου, Ἀρτεμᾶ, Μάγνου, Θεοδότου, Θαυμασίου καὶ Φιλήμονος.

Στίχ. Εἰκὼν ἀὖλων Ταγμάτων τῶν ἐννέα,

Οἱ τὰς κάρας τμηθέντες ἄνδρες ἐννέα.

Εἰκάδι ὀγδοάτῃ βιότου λυγροῦ ἐννέα ἀπῆραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μέμνονος τοῦ θαυματουργοῦ.

Στίχ. Ύπνοι τι μικρόν, ἀρπαγὴν τὴν ἐσχάτην.

Τὴν εἰς ἀπαντὴν τοῦ Θεοῦ Μέμνων μένων.

Ο ὁσιος πατὴρ ἡμῶν Αὐξίβιος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὁντως χορῷ δίδωσι τῶν σεσωσμένων,

Αὔξησιν Αὐξίβιος, ἐκστὰς τοῦ βίου.

Διήγησις περὶ τοῦ γενομένου θαύματος ἐν Ἀφρικῇ, ἐν τῇ πόλει Καρθαγένῃ.

Στίχ. Ἐκστηθι, λάγνε, ὡδε μοιχείας βλέπων

Τὴν ἐκδίκησιν, καὶ μακρὰν ταύτης γίνουν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀγάθωνος, τοῦ τὴν φερώνυμον Μονὴν ἐν Φθιώτιδι οἰκοδομήσαντος· ἔτι δὲ μνείαν ποιούμεθα καὶ τῆς εύρεσεως τῶν τιμίων αὐτοῦ λειψάνων.

Στίχ. Μονὴν Ἀγάθων ἐγείρας θερμῇ πίστει,

Μοναῖς ἐνοικεῖ ἐπαξίως ταῖς ἄνω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἅγιοις Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου, ἐπισκόπου Τουρώφ, τοῦ ἐπικληθέντος «δεύτερος Χρυσόστομος».

Στίχ. Χρυσόστομος κεκοίμηται τῆς Ῥωσσίας,

Κύριλλος λέγω Τουρώφ ὁ Ἱεράρχης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὁσιος Πατὴρ ἡμῶν Κυριακός, κτίτωρ τῆς Μονῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ἐν Καργκοπόλ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὑπνον δικαίου Κυριακὸς κοιμᾶται,
Μονὴν ἰδρύσας Κοιμήσεως Παρθένου.

Εἶτα τοῦ Πάσχα.

Τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, αὐτὴν τὴν ζωηφόρον Ἀνάστασιν ἐορτάζομεν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Στίχ. Χριστὸς κατελθὼν πρὸς πάλην Ἄδου μόνος,
Λαβὼν ἀνῆλθε πολλὰ τῆς νίκης σκῦλα.

Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

* * *

Ο προεστῶς ἢ ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει ὡς ἀκολούθως.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν ἄγιον Κύριον Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν καὶ τὴν ἀγίαν σου ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· σὺ γὰρ εἴ Θεὸς ἡμῶν, ἔκτος σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, τὸ δόνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν ἀνάστασιν· ἵδοὺ γὰρ ἥλθε διὰ τοῦ σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ· σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὥλεσεν. (τρίς)

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεἶπεν, ἔδωκεν ἡμῖν, τὴν αἰώνιον ζωήν, καὶ μέγα ἔλεος. (τρίς)

* * *

Εἶτα αἱ ζ' καὶ η' ὠδαὶ τοῦ κανόνος.

ὠδὴ ζ'

O παι αι δας εκ κα μι νου ρυ σα με νος ^Δ γε
vo o με νος αν θρω πος ^q πα σχει ως θνη τος ^σ και δι
α πα θ8ς το θνη τον ^Δ α φθαρ σι ας εν δυ ν ει ευ
πρε πει αν ^q ο μο νος ευ λο γη τος των Πα ^σ τε ε ρων ^Δ
Θε ος και ν πε ρε εν δο ο ξος ^q

Γ ν ναι αι κες με τα μν ρων θε ο φρο νες ^Δ ο

 πι σω σου ε δρα μον ον δε ως θνη τον με τα δα

 κρυ ων ε ζη η τουν προ σε κυ νη σαν χαι ρου σαι

 ζω ων τα Θε ον και Πα σχα το μν στι κον σοις χρι

 στε ε Μαθη ταις εν ηγ γε λι ι σα αν το

H α να α του ε ορ τα ζο μεν νε κρω σιν A

 δου την κα θαι ρε σιν αλ λης βι ο της της αι ω νι ου

 α παρ χην και σκιρ των τες υ μνου ου μεν τον αι τι ον

 τον μο νον εν λο γη τον των Πα τε ε ρων Θε ον και υ

 πε ρε εν δο ο ξον

Ω σ ο ον τως ι ε ρα και πα νε ορ τος αν

 τη η σω τη ρι ος νυξ και φω ταν γης θης λαμ προ φο

 ρου η με ε ρας θης E γερ σε ως ου ου σα προ αγ

 γε λος εν η το α χρο νον φως εκ τα φου σω

 μα τι κως πα σιν ε πε ε λα αμ ψεν

Καταβασία.

O παι αι δας εκ κα μι νον ρυ σα με νος γε

vo o με νος αν θρω πος πα σχει ως θνη τος και δι
 α πα θες το θνη τον Δδ α φθαρ σι ας εν δυ ν ει ευ
 πρε πει αν πρ ο μο νος ευ λο γη τος των Πα τε ε ρων Δδ
 Θε ος και ν πε ρε εν δο ο ξος πρ

X ρι στος α νε στη εκ νε κρων Δδ θα να τω θα
 να τον πα τη η σας Δδ και τοις εν τοις μνη μα σι Δδ ζω
 ην χα ρι σα α με ε νος πρ (δίς) και έτερον Ἅγιορείτικον

X^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
 τω θα να τον πα τησας Δδ και τοις εν τοις μνημα σι Δδ ζω
Πα ην χα ρι σα α με ε νος πρ

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
 κα θως προ ει ει πεν Δδ ε δω κεν η μιν Δδ την αι
 ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος πρ

Είτα ό διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ό ιερεὺς τὴν ἐκφώνησιν.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἀμήν.

ῳδὴ γ'

A ν τη η κλη τη η και α γι α η με ε ρα Δ
η μι ατωνΣαβ βατων η βα σι λι ισ καικυ ρι α
ε ορ των ε ορ τη Δ και πα νη γυ ρις ε
στι πα νη γυ ρε ων Δ εν η εν λο γου μεν η χρι
στον εις τουςαι ω νας Π

Δ ευ τε του και νου της αμ πε λου γεν νη μα τος Δ
της θει ας εν φρο συ νης Δ εν τη εν ση μω
η με ρα της ε γερ σε ως Π βα σι λει ας
τε χρι στον κοι νω νη σω μεν Δ ν μνου ντες αν τον η
ως Θε ον εις τουςαι ω νας Π

E ν λο γγ μεν Πα τε ρα γι ον Δ και Χ Α
γι ον Πνευ μα τον Κυ ρι ον Δ

A ρον κυ υ κλω τους ο φθα λ μου ους σου Σι ων
και ι ι δε Δ ι δον γαρ η κα σι ι σοι η θε ο φε γ
γει εις ως φω στη ρες Π εκ δυ σμων και βιρ ρα Δ και θα

λασ σης και ε ω ω ας τα τε κνα σου εν σοι
 ευ λο γουν τα ρχοι στον εις τους αι ω νας π

K αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι
 ω νων α μην Δ

Π α τερ παν το κρα α τορκαι Λο γε και Πνε εν μα Δ
 τρι σιν ε νι ζο με ε νη εν υ πο στα α σε σι φυ
 σις π ν περ ου σι ε και υ περ θε ε εις
 σε βε βα πτι σμεθα Δ και σε εν λο γου μεν εις παν
 τας τους αι ω νας π

Α ι νου μεν εν λο γου μεν και προσκυ νου μεν
 τον Κυ ρι ον Δ

Α ν τη η κλη τη η και α γι α η με ε ρα Δ
 η μι α των Σαβ βα των εη βα σι λι ις και κυ ρι α π
 ε ορ των ε ορ τη Δ και πα νη γυ ρις ε
 στι πα νη γυ ρε ων Δ εν η εν λο γου μεν εχοι

στον εις τους αι
ω νας

X οι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
 να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω
 ην χα ρι σα α με ε νος (δίς) και ἔτερον Ἀγιορείτικον

X ^{Πα} οι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
 τω θα να τον πα τησας και τοις εν τοις μνημα σι ζω
^{Πα} ην χα ρι σα α με ε νος

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
 κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
 ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἵερεὺς τὴν ἐκφώνησιν.

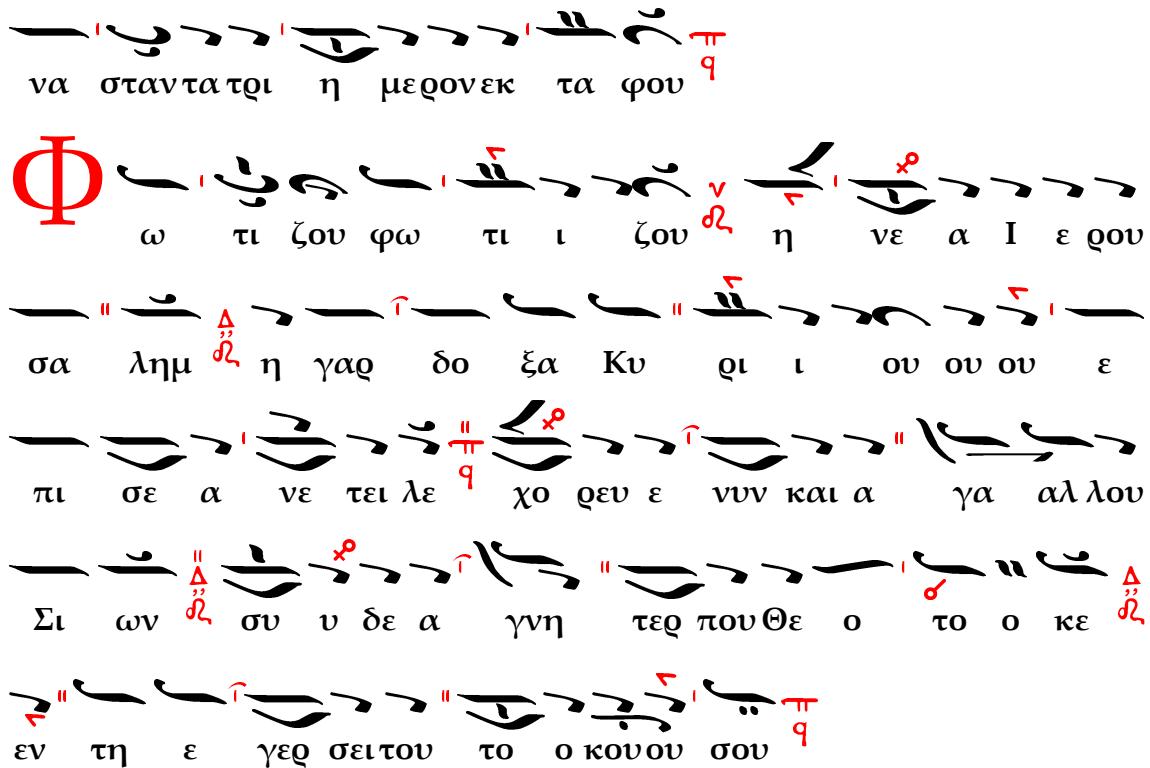
Οτι ηλόγηται σου τὸ ὄνομα καὶ δεδόξασται σου ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γεννοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός. Ἄμην.

Ο διάκονος. Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἄδηθ'

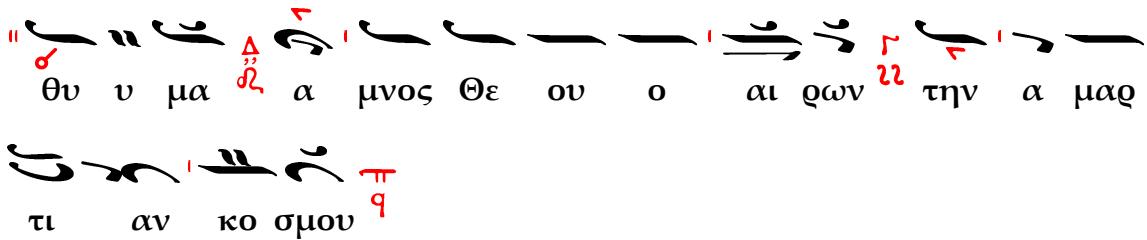
M ε γα λν νον ψυ χη η μου τον ε θε λου
 σι ι ως πα θον τα και τα φεν τα και ε ξα

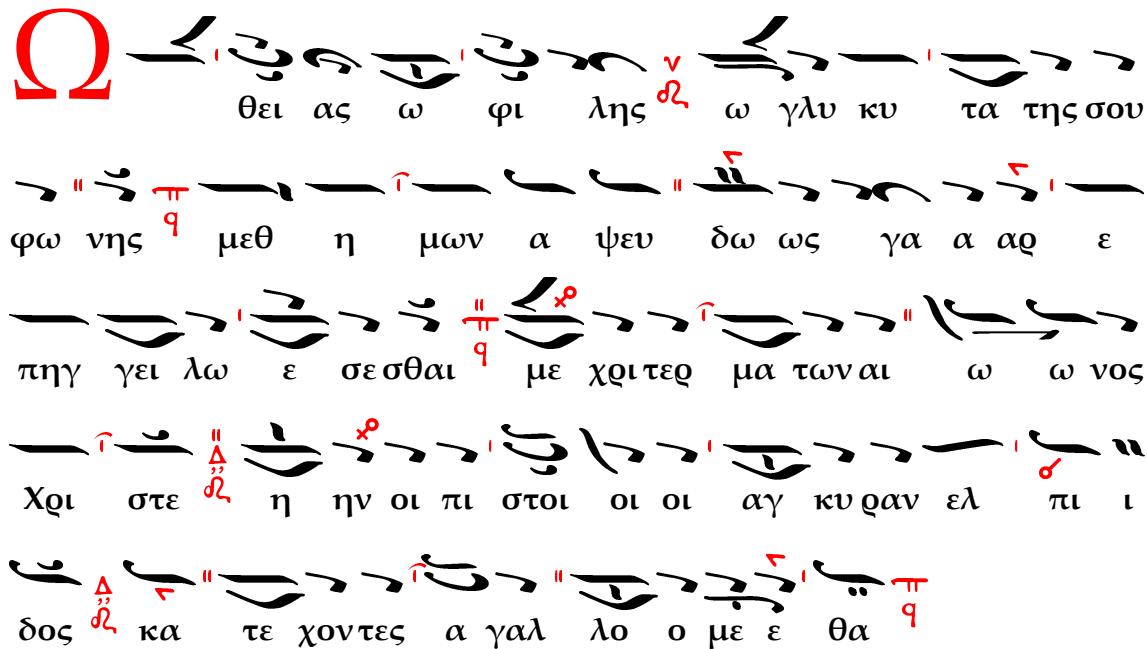
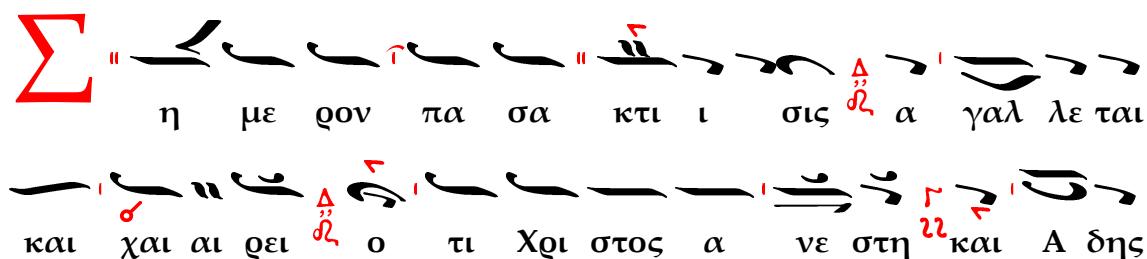

 να σταντατοι η μερονεκ τα φου π
Φ ω τι ζου φω τι ι ζου ν η νε α Ι ε ρου
 σα λημ Δ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε
 πι σε α νε τει λε π χο ρεν ε νυν και α γα αλ λου
 Σι ων Δ συ ν δε α γνη τερ που Θε ο το ο κε Δ
 εν τη ε γερ σειτου το ο κουου σου π

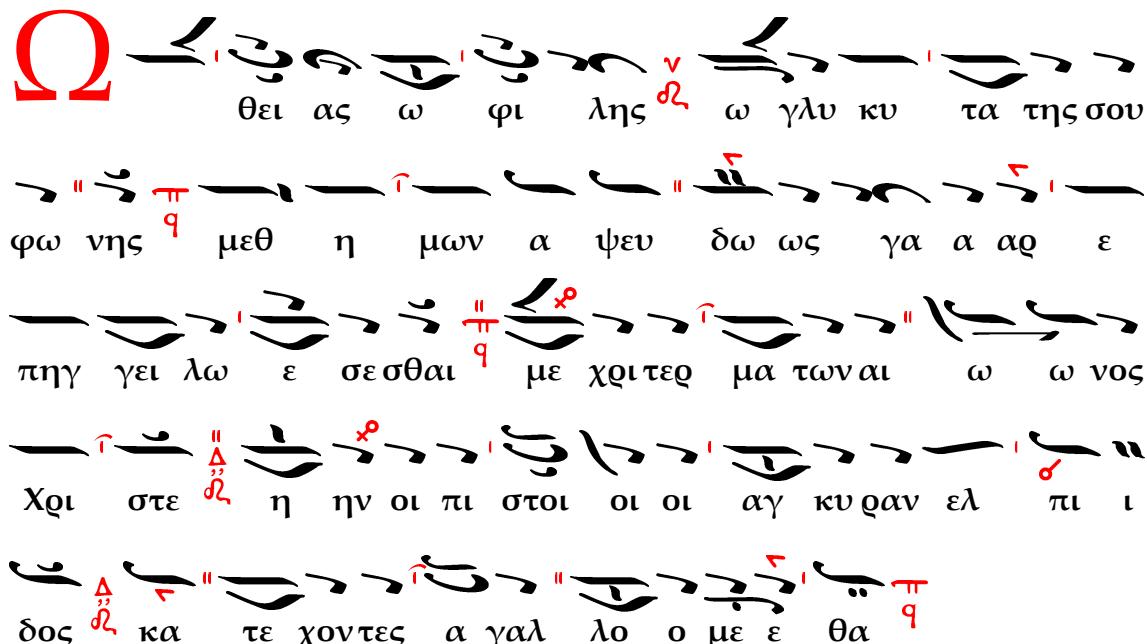
M ε γα λυ νον ψυ χη η μου ου ου τον ε ξα
 να στα αν τα Δ τοι η με ρον εκ τα φου τ χρι στον
 τον ζω ο δο την π

Φ ω τι ζου φω τι ι ζου ν η νε α Ι ε ρου
 σα λημ Δ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε
 πι σε α νε τει λε π χο ρεν ε νυν και α γα αλ λου
 Σι ων Δ συ ν δε α γνη τερ που Θε ο το ο κε Δ
 εν τη ε γερ σειτου το ο κουου σου π

X ρι στος το και νον Πα α σχα το ζω ο θυ τον

 θυ ν μα **Δ** α μνος Θε ου ο αι ρων **υ** την α μαρ
π
 τι αν κο σμου **q**

Ω
 θει ας ω φι λης **v** ω γλυ κυ τα της σου
 φω νης **q** μεθ η μων α ψευ δω ως γα α αρ ε
 πηγ γει λω ε σε σθαι **q** με χριτερ μα των αι ω ω νος
 χρι στε **Δ** η ην οι πι στοι οι οι αγ κυ ραν ελ πι ι
Σ
 δος **Δ** κα τε χοντες α γαλ λο ο με ε θα **π**
 η με ρον πα σα κτι ι σις **Δ** α γαλ λε ται
 και χαι αι ρει **Δ** ο τι χρι στος α νε στη **υ** και Α δης
π
 ε σκυ λεν θη **q**

Ω
 θει ας ω φι λης **v** ω γλυ κυ τα της σου
 φω νης **q** μεθ η μων α ψευ δω ως γα α αρ ε
 πηγ γει λω ε σε σθαι **q** με χριτερ μα των αι ω ω νος
 χρι στε **Δ** η ην οι πι στοι οι οι αγ κυ ραν ελ πι ι
 δος **Δ** κα τε χοντες α γαλ λο ο με ε θα **π**

Δ ο ξα Πα τρι και γι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι **δ**

Μ ε γα λν νον ψυ χη η μου ου ου της τρι

συ πο στα α του **δ** και α δι αι ζε του **υ** Θε ο τη

τος το κρα τος **π**

Ω Πα σχα το με ε γα **δ** και ι ε ζω τα τον

Χρι στε **π** ω σο φι α και Λο ο γε ε ε του

Θε ου και δν να μις **π** δι δου η μιν ε κτυ πω τε

ζον **δ** σου ου με τα σχει ει ειν εν τη α νε σπε ε ζω **δ**

η με ζατης βα σι λει ει α ας σου **π**

Κ αι νυν και α ει **δ** και εις τρι αι ω νας των

αι ω νω α μην **δ**

Χ αι ζε Παρ θε νε χαι αι ζε **δ** χαι ζε εν λο γη

με ε νη **δ** χαι ζε δε δο ξα σμε ε νη **δ** σος γαρ

γι ος α νε στη **υ** τρι η μερος εκ τα φου **π**

Ω

Πα σχα το με ε γα και ι ε ρω τατον
Χρι στε ω σο φι α και Λο ο γε ε ε του
Θε ου και δυ να μις δι δου η μιν ε κτυ πω τε
ρον σου ου με τα σχει ει ειν εν τη α νε σπε ε ρω
η με ρατης βα σι λει ει α ας σου

Ο

Αγ γε λος ε βο ο α τη Κε χα ρι τω
με ε νη Α γνη Παρ θε νε χαι αι ρε και πα λιν
ε ρω χαι αι ρε ο σος Υι ος α νε στη τρι
η μερος εκ τα φου

Φ

ω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε ρου
σα λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε
πι σε α νε τει λε χο ρεν ε νυν και α γα αλ λου
Σι ων συ ν δε α γνη τερ που Θε ο το ο κε
εν τη ε γερ σειτου το ο κουου σου

Χ

ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα

να τον πα τη η σας **ℳ** και τοις εν τοις μνη μα σι **ℳ** ζω
 (δίς) και ἔτερον Ἀγιορείτικον
 ην χα ρι σα α με ε νος **q**

X ^{Πα}
 ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
 τω θα να τον πα τησας **ℳ** και τοις εν τοις μνημα σι **ℳ** ζω
Πα
 ην χα ρι σα α με ε νος **q**

A
 να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
 κα θως προ ει ει πεν **ℳ** ε δω κεν η μιν **ℳ** την αι
 ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος **q**

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ
 Ἐξαποστειλάριον, αὐτόμελον.

Ἄχος Δι Θ

Σ
 αρ κι ν πνω σας ω ως θνη τος ο Βα
 σι λε εν ευς και Κυ ν ρι ος **θ** τρι η με ρος ε ξα
 νε ε ε στης **θ** Α δαμ ε ε γει ει ρας ε εκ φθο
 ρας **θ** και κα ταρ γη η σας θα α να τον **θ** Πα
 σχα της α φθαρ σι ας του κο σμου ου σω τη η ρι ον **θ**
 ἐκ τρίτου

AINOI

ΤΗΧΟΣ ΛΠΑΦ

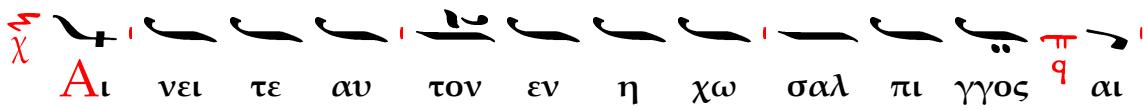
Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Ku ν ν
 ιοι ι ι ι ον q αι νει τε τον Ku ιοι ον εκ τω
 ω ων ον ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν
 τοι οις ν ψι ι ι ι ζοις q σοι πρε ε πει ν μνος
 τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

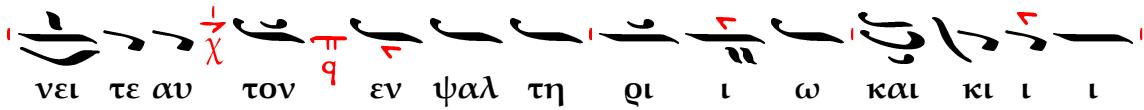
Α ι νει τε αυ το ον πα α αντες οι A αγ γε ε
 λοι οι οι α α α αν τον q αι νει ει ει τε α αν
 τον πα σαι αι δν να α α μεις α αυ τ8 8 η σοι
 πρε ε πει ν μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

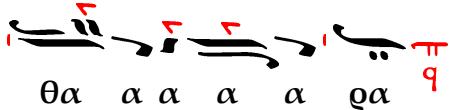
χ **Α**ι νει τε αυ τον ε πι ταις δν να στει αις αν
 τον q αι νει τε αυ τον q κα τα το πληθοστης με γα
 λω συ ν νης α α αν τον q

Γ **Πα** μνου μεν σου Χρι στε το σω τη η ιο ο ον πα
 α α θος q και δο ξα ζο μεν σου τη ην α να α

α α στα α α α σιν

χ Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πι γγος αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω και κι ι ι

θα α α α α ρα

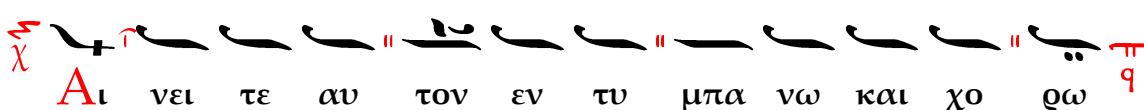

Ο ^{Πα} σταυ ρον υ πο μει ει ει νας

M

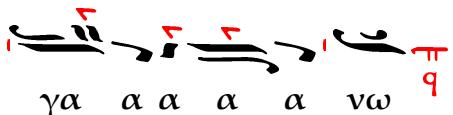
και τον θα να τον κα τα ργη η σας και α να στας ε εκ των νε ε ε

^{Πα} κρων ει ρη νευσον η μων την ζω ην Κυ ρι ι ε

ως μο νος παν το δν υ υ υ να α α α μος

χ Αι νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και χο ρω

αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αι αις και ο ο ορ

γα α α α α νω

Ο ^{Πα} τον Α δην σκυ λε ευ σας και τον αν θρω πον α

να στη σας τη α να στα α σει ει σου χρι ι στε α ξι

ω σον η μας εν κα θα ρα α κα αρ δι ι α ν

μνειν και δο ξα α α α ζει ει ει ειν σε

χ Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις εν η χοις **π**
 αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις αλ λα λαγ μου

πα σα πνο **χ** η **π** αι νε σα α α τω τον

Ku ρι ι ι ον **π**

T **M** **Πα**
 ην θε ο πρε πη σου συγκα τα βασιν δο ξα ζο ον

τες **M** ν μνουν μεν σε **χρι** ι στε **π** ε τε χθης ε

εκ **Πα** αρ θε ε νου **ν** και α χω ριστος ν πηρ χες τω ω

ω ω **Πα** α α α τρι **π** ε πα θεσ ως αν θρω πος και ε

κου **M** σι ως ν πε μει ει νας στα αν ρον **π** α νε στης ε

εκ του ον τα α φου ως εκ πα στα δος προ ο ο ο

ε ε ε ελ θων **ι** να σω σης τον κο ο ο σμον **π** Ku

ρι ι ε δο ο ο ξα α α α σοι **π**

Σπιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Ἅγιος Χριστός Κεφαλή

χ A να στη τω ο Θε ος **π** και δι α σκορ πι σθη

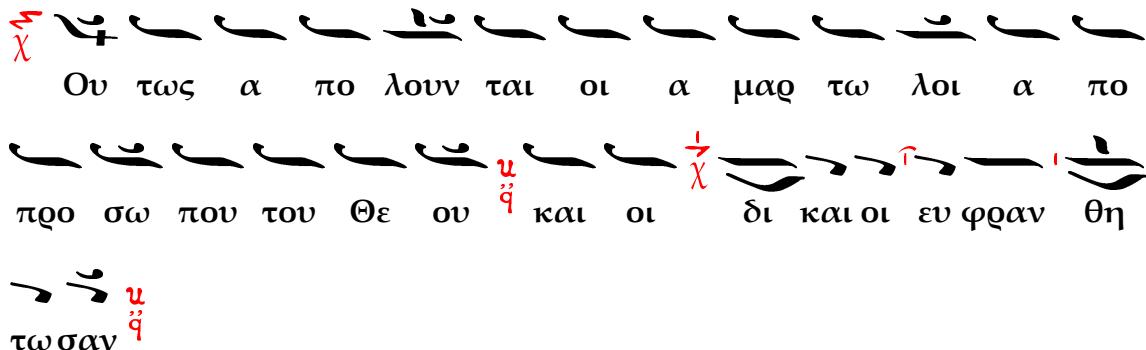
τω σαν οι εχ θροι αν του **π** και φυ γε τω σαν α

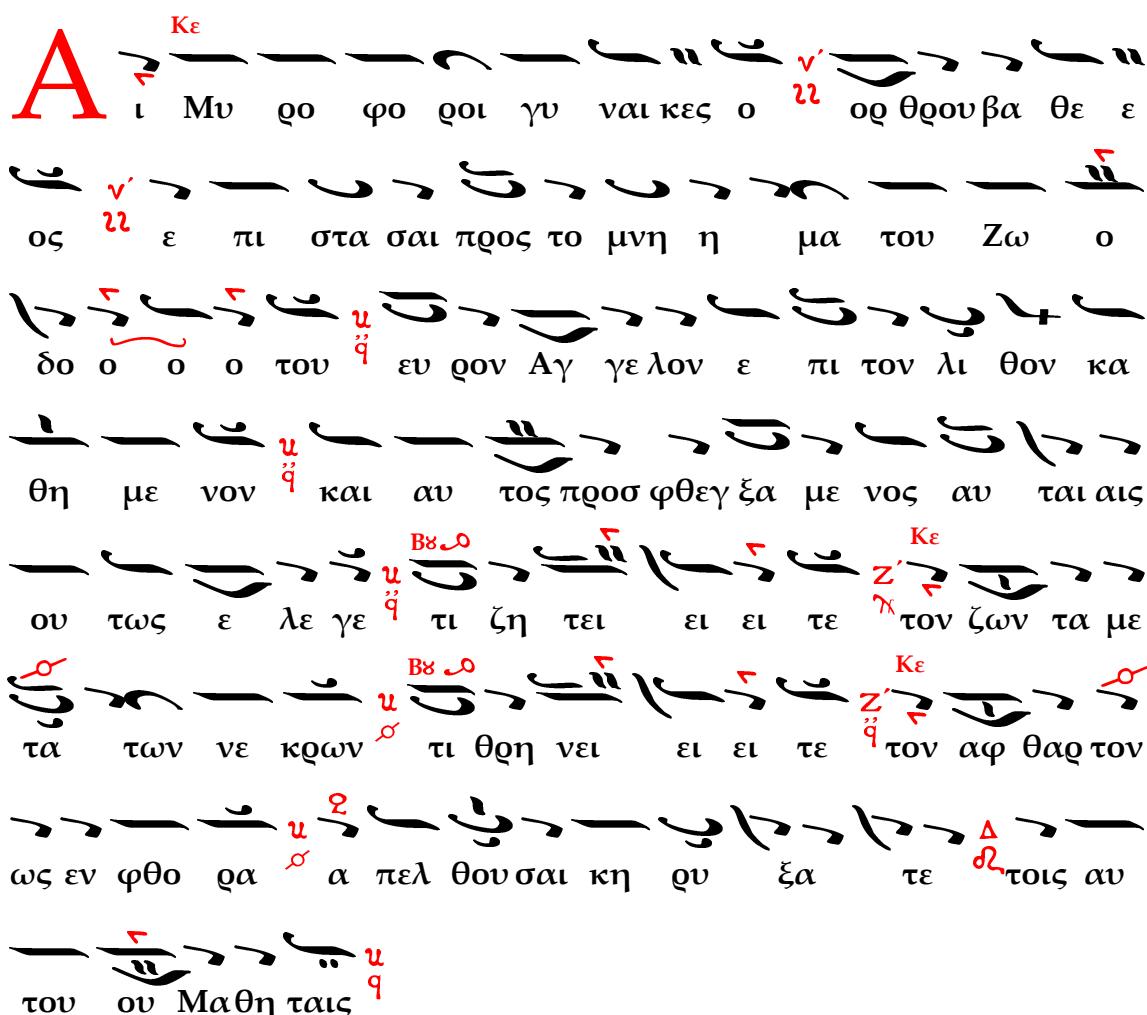
πο πρό σω που αν του **υ** οι μι σουντεσαν τον **υ**
Π ^{Κε} α σχα ι ε ρον η μιν ση η με ρον α να
 δε δει κται **υ** Πα σχα και νον Α γι ον **υ** Πα α σχα
 μν στι κον **υ** Πα σχα παν σε βα σμι ον Πα α σχα χρι
 στος ο λυ τρω της **υ** Πα σχα α μω μον **υ** Πα σχα
 με γα **υ** Πα σχα των πι στων **υ** Πα σχα το πυ λας η μιν
 του παρα δει ει σου α νοι οι οι οι ξαν **υ** Πα σχα παν τας α
 γι α α ζον πι στους **υ**

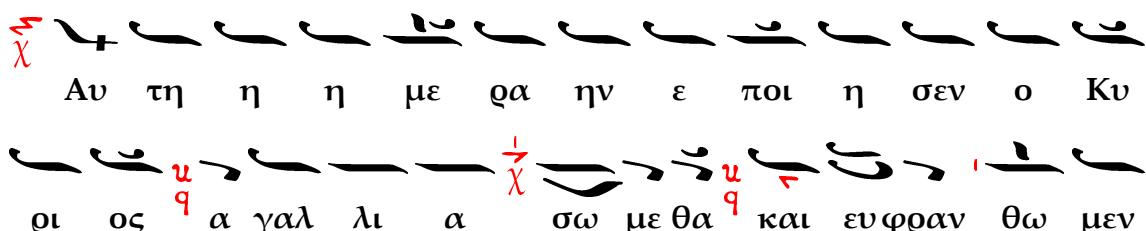
Χ Ως ε κλει πει κα πνος εκ λι πε τω σαν **υ** ως τη
 κε ταικη ρος α πο προ σω ω που πυ ρος **υ**

Δ ^{Κε} εν τε α πο θε ας Γυ ναι αι κες εν αγ γε
 λι στριαι **υ** και τη Σι ων ει πα τε **υ** δε χου παρ η
 μων χα ρας εν αγ γε λι α **υ** της Α να στα σε ως χρι
 στου **υ** τερ που χο ρεν ε **υ** και α γα αλ λου Ι
 ε ρον σα λημ **υ** τον Βα σι λε α χρι στου **υ** θε α

 σα με νη εκ του μνη ματος **υ** ως νυμ φι ον προ ερ
 χο ο με νον **υ**

 Ον τως α πο λουν ται οι α μαρ τω λοι α πο
 προ σω που του Θε ου **υ** και οι δι και οι εν φραν θη
 τωσαν **υ**

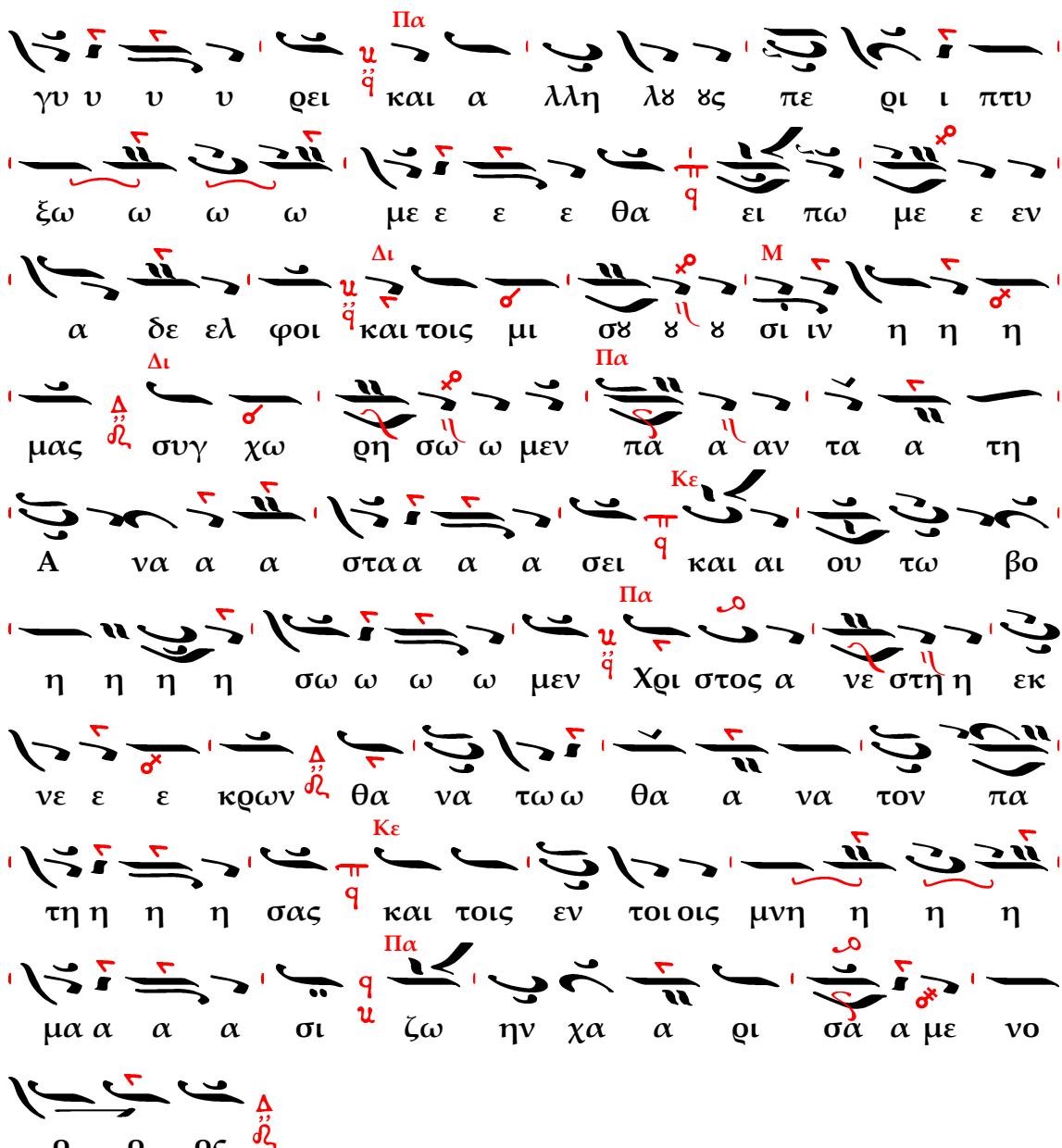
A ^{Κε}
 i Mu ρο φο ροι γν ναι κες ο **υ** ορ θρον βα θε ε
 ος **υ** ε πι στα σαι προς το μνη η μα του Ζω ο
 δο ο ο ο του **υ** εν ρον Αγ γε λον ε πι τον λι θον κα
 θη με νον **υ** και αν τος προσ φθεγ ξα με νος αν ται αις
 ον τως ε λε γε ^{Βρ} **υ** τι ζη τει ει ει τε ^{Κε} **χ** τον ζων τα με
 τα των νε κρων ^{Βρ} **υ** τι θρη νει ει ει τε ^{Κε} **χ** τον αφ θαρ τον
 ως εν φθο ρα ^ρ α πελ θου σαι κη ρυ ξα τε ^Δ **ρ** τοις αν
 του ου Μαθη ταις **υ**

 Αν τη η η με ρα ην ε ποι η σεν ο Κυ
 ρι ος **υ** α γαλ λι α σω με θα **υ** και εν φραν θω μεν

εν αυ τη **υ**
Π ^{Κε} α σχα το τερ πνον **υ** Πα σχα Κυ ρι ον Πα σχα
 Πα σχα πανσε βα σμι ον η μιν α νε τει λε **υ** Πα σχα
 εν χα ρα αλ ληλους πε ρι πτυ ξω με θα **υ** ω ω
 ω ω Πα σχα λυ τρον λυ **υ** **υ** **υ** πης **υ** και γαρ εκ τα
 φου ση με ρον **υ** ω σπερ εκ πα στουεκ λα αμ ψας χρι
 στος **υ** τα Γυ ναι α χα ρας ε πλησε λε ε γων **υ** κη ρυ **υ**
 ξα τε Α πο στο ο ο ο λοις **υ**
 Ῥχος **π** **φ** Πα φ

Δ ^{Πα} ο ξα Πα τρι και γι ω **δ** και Α γι ω ω ω
 Πνε εν μα α α τι **π**
K αι νν υ ν ν νν και α α ει **υ** και εις τρις
 αι αι ω ω ω νας **δ** των αι ω ω νων α α α μην **π**
 Ῥχος **π** **φ** Πα φ

A ^{Κε} να στα σε ε ως η η με ε ε ε ε ρα
M ^{Κε} **M** ^{Κε} και λαμ πρυν θω ω ω με ε εν τη πα α νη

Ο ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΟΣ ΛΣΠΛΑΣΜΟΣ

Είτα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη... ἐκ τρίτου, καὶ ψάλλομεν τοῦτο πολλάκις, ἕχρις ὅν ἀσπάσωνται οἱ ἀδελφοὶ ἀλλήλους· ὁ δὲ ἀσπασμὸς γίγεται οὕτω·

Λαμβάνει ὁ Ἱερεὺς τὸ ἄγιον Εὐαγγέλιον, καὶ ἴσταται πρὸ τῶν θυρῶν τοῦ ἀγίου Βήματος· ὁ δὲ καθηγούμενος, ἐλθὼν καὶ ἀσπασάμενος τὸ ἄγιον Εὐαγγέλιον καὶ τὸν Ἱερέα, λαμβάνει αὐτὸν ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ, καὶ ἴσταται ἐκ δεξιῶν τοῦ Ἱερέως. Εἴτα οἱ ἀδελφοὶ πάντες, κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν, ἀσπάζονται πρῶτον τὸ ἄγιον Εὐαγγέλιον, εἴτα τὸν Ἱερέα καὶ τὸν καθηγούμενον, καὶ ἴστανται κάκεῖνοι ἔνθα ἀν τύχωσι, καὶ ἀσπάζονται ἀλλήλους.

Μετὰ γοῦν τὸν ἀσπασμόν, ἀναγινώσκεται ὁ κατηχητικὸς λόγος τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου παρὰ τοῦ ἡγουμένου, ἢ τοῦ ἐκκλησιάρχου ἢ τοῦ ἱερέως: Ἱστανται δὲ οἱ ἀδελφοὶ σπαντες

καὶ ἐπακροῶνται τῆς ἀναγνώσεως.

* Ό λόγος οὗτος ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τάσσεται εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, αὐτὴ δὲ εἶναι καὶ ἡ ὄρθη θέσις του, διότι ἀποτελεῖ προετοιμασίαν διὰ τὴν θείαν κοινωνίαν. Θὰ ἦτο λοιπὸν εὐχῆς ἔργον, νὰ ἐπαναφέρῃ αὐτὸν ἡ Ἐκκλησία εἰς τὴν ἀρχικήν του θέσιν, διότι ἡ ἀναγνώσις του μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν εἶναι πρωθύστερος καὶ ἀνακόλουθος.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΛΟΓΟΣ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟΣ

Εἰς τὴν ἀγίαν καὶ λαμπροφόρον ἡμέραν τῆς ἐνδόξου καὶ σωτηριώδους Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, Ἀναστάσεως.

Εἴ τις εὔσεβὴς καὶ φιλόθεος, ἀπολαυέτω τῆς καλῆς ταύτης καὶ λαμπρᾶς πανηγύρεως. Εἴ τις δοῦλος εὐγνώμων, εἰσελθέτω χαίρων εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου αὐτοῦ. Εἴ τις ἔκαμε νηστεύων, ἀπολαυέτω νῦν τὸ δηνάριον. Εἴ τις ἀπὸ τῆς πρώτης ὥρας εἰργάσατο, δεχέσθω σήμερον τὸ δίκαιον ὅφλημα. Εἴ τις μετὰ τὴν τρίτην ἥλθεν, εὐχαρίστως ἔορτασάτω. Εἴ τις μετὰ τὴν ἔφθασε, μηδὲν ἀμφιβαλλέτω· καὶ γὰρ οὐδὲν ζημιοῦται. Εἴ τις ὑστέρησεν εἰς τὴν ἐννάτην, προσελθέτω, μηδὲν ἐνδοιάζων. Εἴ τις εἰς μόνην ἔφθασε τὴν ἐνδεκάτην, μὴ φοβηθῇ τὴν βραδύτητα· φιλότιμος γὰρ ὁν ὁ Δεσπότης, δέχεται τὸν ἔσχατον, καθάπερ καὶ τὸν πρῶτον. Ἀναπαύει τὸν τῆς ἐνδεκάτης, ὡς τὸν ἔργασάμενον ἀπὸ τῆς πρώτης. Καὶ τὸν ὑστερὸν ἐλεεῖ, καὶ τὸν πρῶτον θεραπεύει. Κάκείνῳ δίδωσι, καὶ τούτῳ χαρίζεται. Καὶ τὰ ἔργα δέχεται, καὶ τὴν γνώμην ἀσπάζεται. Καὶ τὴν πρᾶξιν τιμᾷ, καὶ τὴν πρόθεσιν ἐπαινεῖ. Οὐκοῦν εἰσέλθετε πάντες εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου ἡμῶν· καὶ πρῶτοι καὶ δεύτεροι τὸν μισθὸν ἀπολαύετε. Πλούσιοι καὶ πένητες, μετ' ἀλλήλων χορεύσατε. Ἐγκρατεῖς καὶ ὁράθυμοι, τὴν ἡμέραν τιμήσατε. Νηστεύσαντες καὶ μὴ νηστεύσαντες, εὐφροάνθητε σήμερον. Ἡ τράπεζα γέμει, τρυφήσατε πάντες. Ό μόσχος πολύς, μηδεὶς ἐξέλθῃ πεινῶν. Πάντες ἀπολαύετε τοῦ συμποσίου τῆς πίστεως. Πάντες ἀπολαύσατε τοῦ πλούτου τῆς χρηστότητος. Μηδεὶς θρηνείτω πενίαν· ἐφάνη γὰρ ἡ κοινὴ Βασιλεία. Μηδείς δύναρέσθω πταίσματα· συγγνώμη γὰρ ἐκ τοῦ τάφου ἀνέτειλε. Μηδεὶς φοβείσθω θάνατον· ἡλευθέρωσε γὰρ ἡμᾶς τοῦ Σωτῆρος ὁ θάνατος. Ἐσβεσεν αὐτόν, ὑπ' αὐτοῦ κατεχόμενος. Ἐσκύλευσε τὸν Ἀδην, ὁ κατελθὼν εἰς τὸν Ἀδην. Ἐπίκρανεν αὐτόν, γευσάμενον τῆς σαρκὸς αὐτοῦ· καὶ τοῦτο προλαβὼν Ἡσαΐας, ἐβόησεν. Ό Ἀδης, φησίν, ἐπικράνθη, συναντήσας σοι κάτω. Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ κατηργήθη. Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ ἐνεπαίχθη. Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ ἐνεκρώθη. Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ καθηρέθη. Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ ἐδεσμεύθη.

"Ελαβε σῶμα, καὶ Θεῷ περιέτυχεν. "Ελαβε γῆν, καὶ συνήντησεν οὐρανῷ. "Ελαβεν, ὅπερ ἔβλεπε, καὶ πέπτωκεν, ὅθεν οὐκ ἔβλεπε. Ποῦ σου θάνατε τὸ κέντρον; ποῦ σου Ἀδη τὸ νῖκος; Ἀνέστη Χριστός, καὶ σὺ καταβέβλησαι. Ἀνέστη Χριστός, καὶ πεπτώκασι δαίμονες. Ἀνέστη Χριστός, καὶ χαίρουσιν Ἀγγελοι. Ἀνέστη Χριστός, καὶ ζωὴ πολιτεύεται. Ἀνέστη Χριστός, καὶ νεκρὸς οὐδεὶς ἐπὶ μνήματος. Χριστὸς γὰρ ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο. Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Καὶ φάλλομεν τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἀγίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ὕπατος Ἰωάννου Γαζ

H τά σο μα τος σθ κα θα περ πυρ σος εκ
 λαμ ψα σα χα ρις την οι κθ με νην ε ε φω τι ι
 σεν **ρ** α φυ λαρ γν ρι ας τω κοσ μω θη σαν **ρ**ας
 ε να πε θε το **ρ** το ν ψος η μιν της τα πει νο φρο
 συ νης ν ν πε δει ει ξεν **ρ** αλ λα σοις λο γοις παι
 δευ αν Πα τερ Ι ω αν νη Χρυ σο σο με **ρ** πρε σβεν ε
 τω Λο γω Χρι σω τω Θε ω **ρ** σω θη ναι τας ψυ ν
 χας η η μω ω ω **ρ**

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ο διάκονος· Εύλογησον, δέσποτα.

Ο ιερεύς·

Εύλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο λαός· Ἄμήν.

Καὶ εὐθὺς ὁ ιερεὺς ἴσταμενος ἐνώπιον τῆς ἀγίας Τραπέζης καὶ θυμιῶν φάλλει τρὶς ἄνευ στίχων τὸ παρὸν τροπάριον·

Ἅγιος πάτερ Πατέρας

Xριστὸς ἐν τοῖς μνήμασιν τοῦ Θεοῦ
να τω θα να α τον πα τη η η σα α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος
Ἄκολούθως φάλλεται τὸ αὐτὸ ἔξακις ὑπὸ τῶν χορῶν, τοῦ ιερέως λέγοντος τοὺς ἐπομένους στίχους.

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἔχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

(ἔξ 2)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. β'. Ως ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν· ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός,

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. γ'. οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. (ἔξ 3) Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν, [ἀγαλλιάσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ.] (ἔξ 4)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. (οἱ 24)

Χριστὸς ἀνέστη...

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Χριστὸς ἀνέστη...

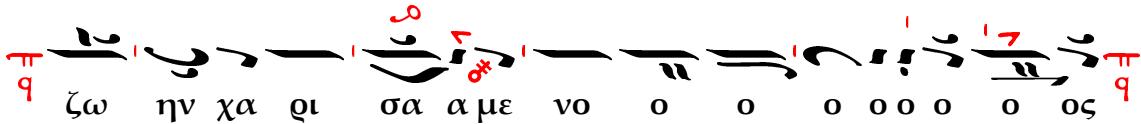
Καὶ θυμιᾶς ὁ ιερεὺς εἰς μὲν τὸν α' στίχον ἐνώπιον τῆς ἀγίας Τραπέζης, εἰς δὲ τὸν β' εἰς τὸ γότιον μέρος αὐτῆς, εἰς δὲ τὸν γ' εἰς τὸ ἀνατολικόν, εἰς δὲ τὸν δ' εἰς τὸ βόρειον, εἰς δὲ τὸ Δόξα Πατρὶ ἔμπροσθεν τῆς Προσκομιδῆς, εἰς δὲ τὸ Καὶ νῦν αὖθις

ένώπιον τῆς ἀγίας Τραπέζης.

Τέλος φάλλει πάλιν ὁ Ἱερεύς·

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας,

Καὶ οἱ χοροὶ φάλλουσι τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ὅμοιου·

Οἱ Ἱερεὺς ἔξερχεται εἰς τὴν Ὁραίαν Πύλην καὶ θυμιᾶ τὰς εἰκόνας καὶ τὸν λαόν.

* * *

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Ο διάκονος λέγει τὰ εἰρηνικά, τοῦ χοροῦ φάλλοντος μεθ' ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Οἱ Ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Οτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

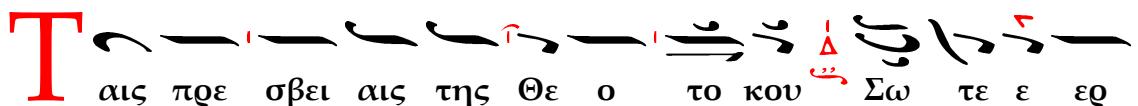
Ο χορός· Ἄμην.

Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα.

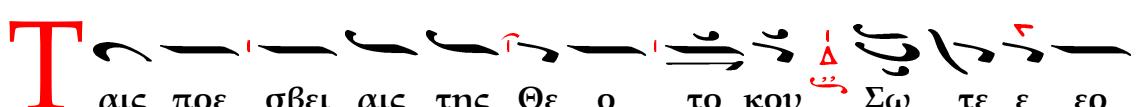
Ἀντίφωνον Α'. Ἡχος β'. Ψαλμὸς ξε' (65).

Ἡχος Δι Θ.

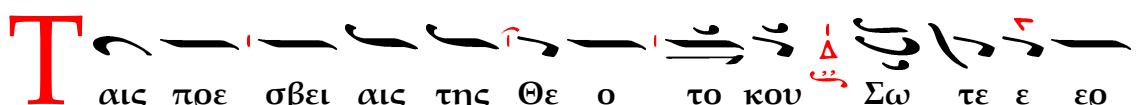
Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. (ξε' 1)

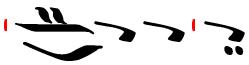

Στίχ. Ψάλατε δὴ τῷ ὄνοματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ. (ξε' 2)

Στίχ. Εἴπατε τῷ Θεῷ· Ως φοβερὰ τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεως σου ψεύσονται σε οἱ ἔχθροι σου. (ξε' 3)

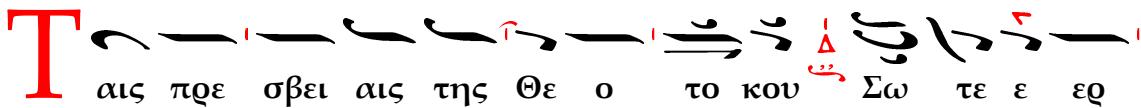

Δ

σω σον η μας

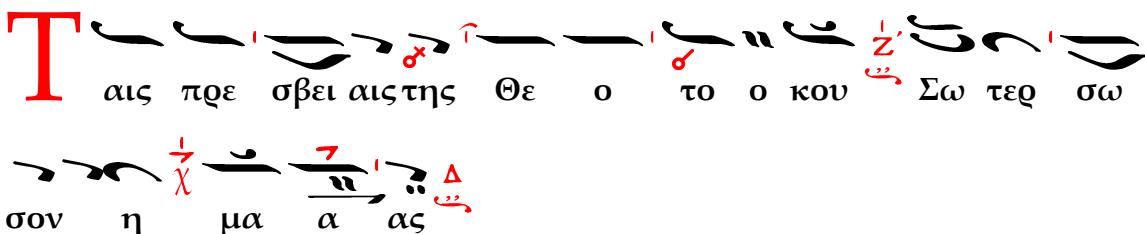
Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ φαλάτωσάν σοι,
φαλάτωσαν δὴ τῷ ὄνόματί σου Ὑψιστε. (ξε' 4)

Δ

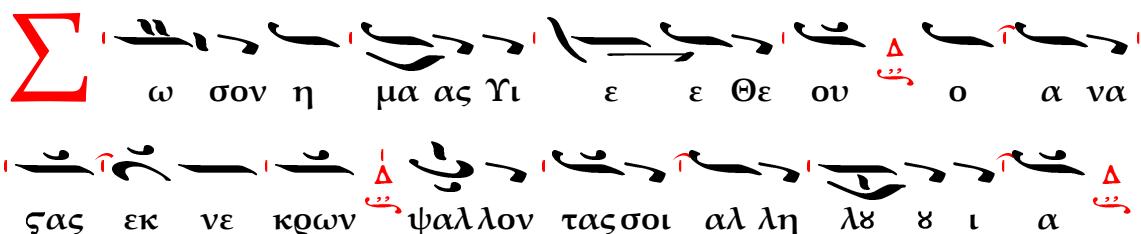
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

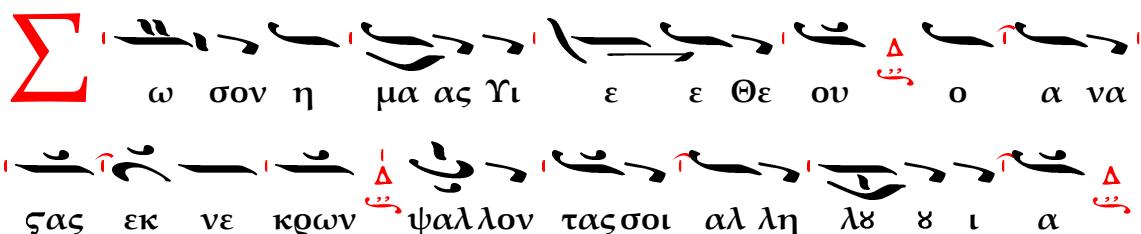

Ἀντίφωνον Β'. Ἡχος β'. Ψαλμὸς ξστ' (66).

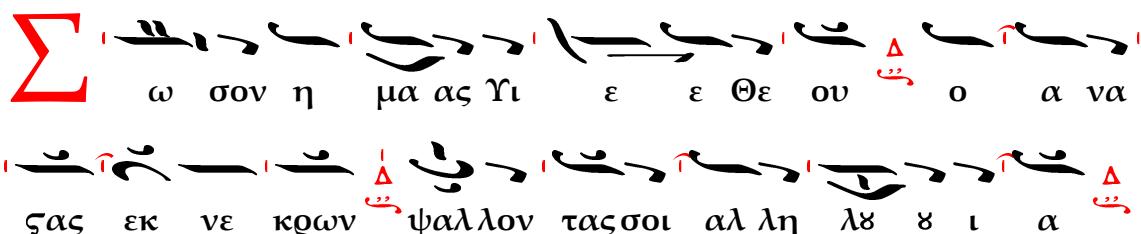
Στίχ. Ο Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς. (ξι' 2)

Στίχ. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ
σωτήριον σου. (ξι' 3)

Στίχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, Ἐξομολογησάσθω-
σάν σοι λαοί πάντες. (ξι' 4)

Στίχ. Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ

πέρατα τῆς γῆς. (ξε' 8)

Σ ω σον η μα ας γι ε ε Θε ου ο α να
 ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λ8 8 ι α
 Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῳ καὶ Ἅγιῷ Πνεύματι.

K αι νιν και α ει καιεις τ8ς αι ω νας των αι ω
 νων α μην Δ
O Mo vo γε νης γι ος και Λο γος τ8 Θε ου α
 θα νατος ν πα αρ χων και κα τα δε ξα με νος δι
 α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι
 εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ
 θε ν8 Ma ρι ι ας α τρε πτως ε ναν θρω πη σας
 σταυ ρω θεις τε χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να
 τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α
 α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και
 τω A γι ω Πνε εν μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Γ'. Ἡχος πλ. α'. Ψαλμὸς ξζ' (67).

Ἡχος πά πα φ

Στίχ. α. Αναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἔχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν. **υ** **φ**

X φι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων φ θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα φι σα α με νος Δ
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα φι σα α με νος Δ

Στίχ. β'. Ως ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός. **υ** **φ**

X φι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων φ θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα φι σα α με νος Δ
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα φι σα α με νος Δ

Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὑφρανθήτωσαν. **υ** **φ**

X φι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων φ θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα φι σα α με νος Δ
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα φι σα α με νος Δ

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὑφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. **υ** **φ**

X φι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων φ θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

οις ε εν τοις μνη μα σι **ζω** ην χα ρι σα α με νο
 ο ο ο ο ο ο ος

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Είσοδικόν.

(Έδν είσοδεύουν πολλοί ιερεῖς, ψάλλουν αύτοὶ τὸ είσοδικόν).

E ν Εκ κλη σι **αις** εν λο γει τε τον **Θε**
 ον **κυ** ρι ον εκ πη γων **Iσ** ρα **ηλ** σω σον η μα
 ας **Υι** ε ε **Θε** ον **ο** α να στα α α ας εκ νε
 κρω ω ω ω **ων**

δ β' χορός:

ψαλλον ταςσοι **αλ λη** **λ8** **8** **ι** **α**

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων **θα**
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οις ε εν τοις μνη μα σι **ζω** ην χα ρι σα α με νος
 (γ')

Τπαχοή.

Π ρο λα **β8** σαι τον ορθρον αι πε ρι Μα **ρι**

αμ ^Δ_χ και εν ρου σαιτον λι θον α πο κυ λι σθε ντα τα
 μη μα τος ^β η κου ον εκ τα A γγε λα ^Δ_χ τον εν
 φω τι α ι δι ω ν πα αρ χο ντα ^Δ_χ με τα νε
 κρων τι ζη τει τε ως αν θρωπον ^β βλε πε τε τα εν
 τα φι α σπα αρ γα να ^Δ_χ δρα με τε και τω κο
 σμωκη ρυ ξα τε ^χ ως η γερ θη ο Κυ ρι ος ^Δ_χ θα να
 τω σας τον θα να τον ^β ο τι ν παρ χει Θε ου Υι
 ος ^Δ_χ του σω ζον τος το γε νος των αν θρω ω ω ω
 πων ^β

Κοντάκιον τοῦ Πάσχα.

Ὕχος Δι Θ

Eι και εν τα φω κα τηλθες α θα α να τε ^Δ_χ α
 λλα του A δε κα θει λες την δυ να μιν ^β και α νε
 στης ως νι κη της χρι στε ο Θε ος ^Δ_χ γυ ναι ξι
 Μυ ρο φοροις φθεγ ξα μενος χαι ρε τε ^β και τοις σοις A
 πο στο λοις ει ρη νηνδω ρου ου με νος ^Δ_χ ο τοις πε

 σου ου σι πα ρε χων α να στα σι ι ιν
Ἴχος Ἀπό Γαρ

E και εν τα φω κα τηλθες α α θα να α τε
 α λλα του Α δε κα θει λες τη ην δν να α μιν
 και α νε στης ως νι κη της χρι στε ο Θε ος
 γν ναι ξι Μυρο φο ροις φθε γξα με νο ος χαι ρε ε τε
 και τοις σοις Α πο στο ο λοις ει ρη νην δω ρου
 με νος ο τοις πε σου σι πα ρε χων α α να στα α
σι ι ι ιν

Ὕχος Λη Παρ

O σοι εις χρι στον ε βα πτι σθη η η τε ε
 χρι στο ο ο ον ε ε νε δν υ σα σθε Α λη
 λ8 8 8 8 1 1 1 1 α (δις)
Τὸ τρίτον

O σοι εις χρι στον ε βα πτι ι ι ε βα πτι
 σθη τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε Α λη
 στο ο ο ον ε νε δν υ σα α σθε ε Α λη

λ8 8 8 8 1 1 1 1 α
Δ ο ξα Πα τοι και γι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι
K αι νιν και α ει και εις τος αι ω νας των αι ω
 νων α μην
X χοι στο ο ο ov ε νε δυ ν σα α σθε
 ε α λλη λ8 8 8 1 1 1 1 α
N ε ε δυ ν ν να α α α μις
O ο ο ο σοι οι οι οι οι οι οι οι
 εις χοι στο ο ο ο ο ο ov ε ε ε ε
 ε βα α α α πτι ι ι ε βα πτι σθη τε ε
 ε ε ε ε χοι στο ο ο ο ο ov ε ε ε
 ε ε ε ε νε δυ ν ν ν σα α α σθε ε
 ε ε ε ε ε α α α α λλη λ8 8 8
 8 8 8 1 1 1 α α α

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

‘Ο ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἥχος πλ.δ’.

‘Ο διάκονος· Πρόσχωμεν.

‘Ο ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Στίχ. α’. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

“Η ὁ φάλτης.

Ἔχος Πᾶν Νη Ω

A ν τη η η με ρα ην ε ποι η σεν ο Ku ρι

ος α γα λλι α σω με ε θα Δ και εν φραν θω μεν εν

αν τη Ω

χ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, Δ ο τι εις τον

αι ω να το ε λε ος αν τη Ω

A ν τη η η με ρα ην ε ποι η σεν ο Ku ρι

ος α γα λλι α σω με ε θα Δ και εν φραν θω μεν εν

αν τη Ω

χ Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον ὅτι ἀγαθός, Δ

ο τι εις τον αι ω να το ε λε ος αν τη Ω

A ν τη η η με ρα ην ε ποι η σεν ο Ku ρι

ος α γα λλι α σω με ε θα Δ και εν φραν θω μεν εν

αν τη η η η η η

Ο διάκονος Σοφία.

Ο ἀναγνώστης:

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ο διάκονος Πρόσχωμεν.

(α' 1-8).

Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποιησάμην περὶ πάντων, ὃν Θεόφιλε, ὃν ἦρξατο δὲ Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν ὅχρι ἵς ἡμέρας ἐντειλάμενος τοῖς ἀποστόλοις διὰ Πνεύματος Ἅγιου οὓς ἔξελέξατο ἀνελήφθη οἵς καὶ παρέστησεν ἐαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτὸν ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις, δι’ ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὀπτανόμενος αὐτοῖς καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Καὶ συναλιζόμενος παρήγγειλεν αὐτοῖς ἀπὸ Ιεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς ἣν ἡκούσατέ μου· ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν Πνεύματι Ἅγιῳ οὐ μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας.

Οἱ μὲν οὖν συνελθόντες ἐπηρώτων αὐτὸν λέγοντες· Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθιστάνεις τὴν βασιλείαν τῷ Ἰσραὴλ; Εἴπε δὲ πρὸς αὐτούς· Οὐχ ύμῶν ἐστι γνῶναι χρόνους ἢ καιροὺς οὓς δὲ πατήρ ἔθετο ἐν τῇ Ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ, ἀλλὰ λήψεσθε δύναμιν ἐπελθόντος τοῦ Ἅγιου Πνεύματος ἐφ' ύμᾶς, καὶ ἔσεσθε μοι μάρτυρες ἐν τε Ἱερουσαλήμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρείᾳ καὶ ἔως ἐσχάτου τῆς γῆς.

Ἄλληλούϊα. Ἡχος δ'. Ψαλμὸς ρα' (101).

Ἡχος Δι

A λλη η λ8 ḫ ḫ α A λλη η λ8 8

 ḫ ḫ ḫ ḫ α A α α α α λλη η η

λ8 8 8 8 ḫ ḫ ḫ α

 Σν Ku ρι ε α να στας οι κτει ρη σεις την Σι

ων ο τι και ρος τ8 οι κτει ρη σαι αν την

ο τι η η η η κει ει και αι ρος Δδ
A λλη η λ8 ii ii α Δδ A λλη η λ8 8
 8 ii ii ii α Δδ A α α α α α λλη η η
 λ8 8 8 8 8 ii ii ii α Δδ
X
K ν ρι ος εξ ου ρα νου ε πι την γην ε πε
 βλε ψε **X** του α κουσαι τ8 στε ναγ μου των πε πε δη με
 νων **X** του λν σαι τ8ς νι ους των τε θα να α τω
 με ε ε ε νων Δδ

A λλη η λ8 ii ii α Δδ A λλη η λ8 8
 8 ii ii ii α Δδ A α α α α α λλη η η
 λ8 8 8 8 8 ii ii ii ii α Δδ α α α α α
 α α α α α α α α α α Δδ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ο ιερεύς: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου.
 Εἰρήνη πᾶσι.

Ο λαός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ο διάκονος: Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ο λαός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ο ιερεύς: Πρόσχωμεν.

Καὶ ὁ διάκονος ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον.

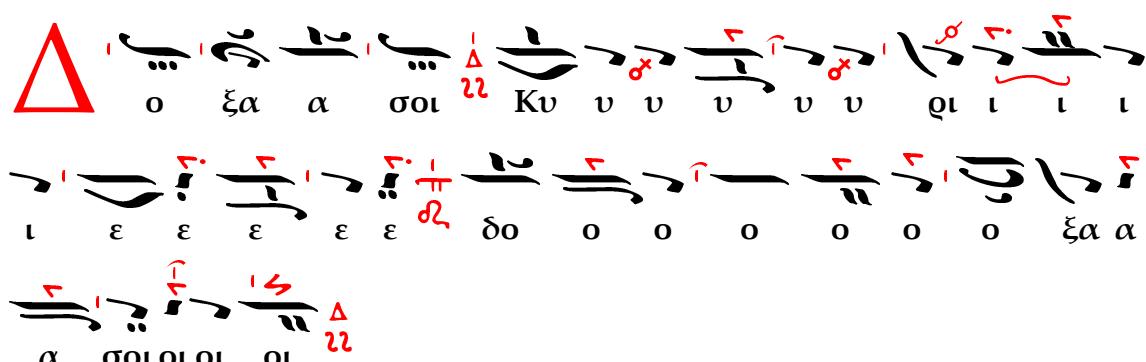
(Ιω. α' 1-17).

Ἐν ἀρχῇ **ἦν** ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος **ἦν** πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς **ἦν** ὁ Λόγος. Οὗτος **ἦν** ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν. Πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἔν **ὅ** γέγονεν. **Ἐν** αὐτῷ ζωὴ **ἦν**, καὶ ἡ ζωὴ **ἦν** τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων. Καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν.

Ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ Θεοῦ, ὃνομα αὐτῷ
Ιωάννης· οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ
φωτός, ἵνα πάντες πιστεύσωσι δι' αὐτοῦ. Οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς,
ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός. Ἡν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ὃ
φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον. Ἐν τῷ
κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν
οὐκ ἔγνω. Εἰς τὰ Ἰδια ἦλθε, καὶ οἱ Ἰδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον.
Οσοι δὲ ἔλαβον αὐτόν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα Θεοῦ
γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, οἵ οὐκ ἔξ
αίματων, οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκός, οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρός,
ἀλλ' ἐκ Θεοῦ ἐγεννήθησαν.

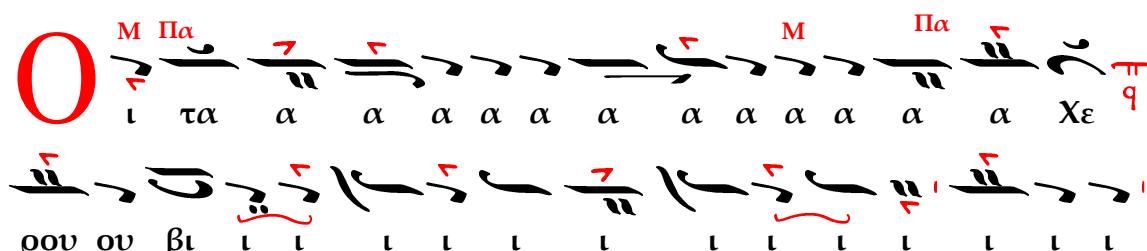
Καὶ ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ πατρός, πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας. Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ καὶ κέκραγε λέγων· Οὗτος ἦν ὃν εἶπον, ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος ἔμπροσθέν μου γέγονεν, ὅτι πρῶτός μου ἦν. Καὶ ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν, καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος· ὅτι ὁ νόμος διὰ Μωϋσέως ἐδόθη, ἡ χάρις καὶ ἡ ἀληθεία διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο.

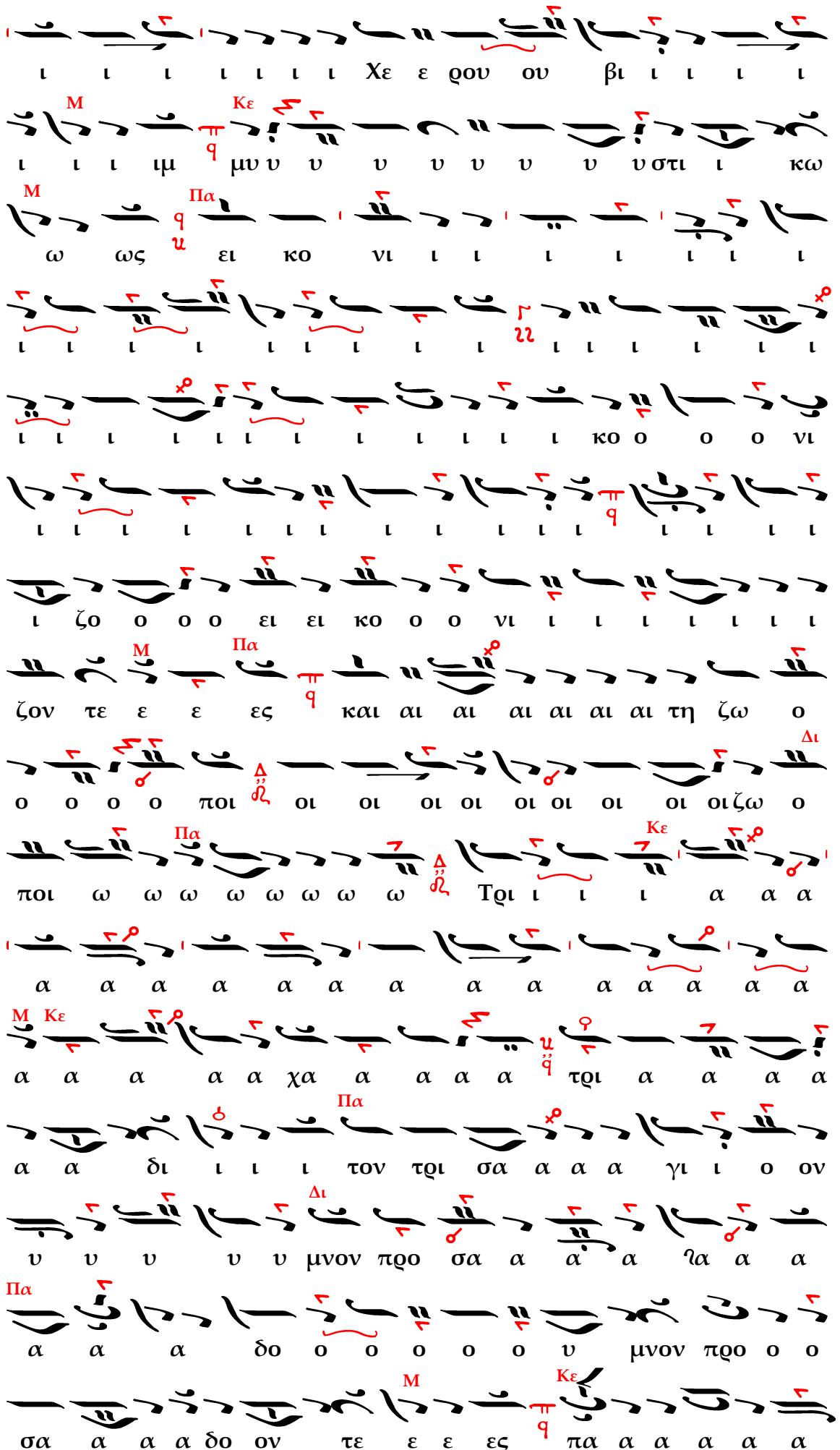
Ἡγούμενοι της Αἰγαίου

Χερουβικόν, Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἡχος Λαφ

πα
 α α α α α σαν την βι ι ο ο ο τι ι ι βι
 κε
 ο ο τι ι κη η η η η η η η ν α πο
 θω ω ω ω με ε ε ε θα α α α α α με ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε φι ι ι ι ι
 κε
 ι ι ι ι με φι ι μνα α α α α α α α α
 αν
 Ω πα
 ω ω ω ω ω ωςτον Βα α α σι λε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ι ε ε ε ε
 κε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε α α α α
 πα
 των ο ο ο λω ων ν πο ο δε ε ξο ο ο ο ο
 με ε ε ε νοι
 ταις α αγ γε ε λι ι καις α ο φα α α τω
 ω ω ω ως δο φυ φο φον ον ον με ε νο ον
 τα α α α α ξε ε ε ε σιν α α αλ λη
 η λου ον ον ον ι α α α α α α α α α α

Λειτουργικὰ Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἡχος Λαφ

1. **Pi**
 Kvareli ε E λε ε ε ε η σον π
 2. **Pi**
 Kvareli ε E λε ε η σον Δ
 3. **Di**
 Kvareli ε E λε η σον Δ
 4. **Di**
 Kvareli ε E λε ε ε ε η η σον π

Π		α	$\varrho\alpha$	α	$\sigma\chi\gamma$	Kv	v	v	$\varrho\iota$	ϵ	π	q
Π		α	$\varrho\alpha$	α	$\sigma\chi\gamma$	Kv	v	$\varrho\iota$	ϵ	Δ	$\ddot{\alpha}$	$\ddot{\omega}$
Π		α	$\varrho\alpha$	$\sigma\chi\gamma$	Kv	v	$\varrho\iota$	ι	ϵ	Δ	$\ddot{\alpha}$	$\ddot{\omega}$
Π		α	$\varrho\alpha$	α	$\sigma\chi\gamma$	Kv	$\varrho\iota$	ϵ	Δ	$\ddot{\alpha}$	$\ddot{\omega}$	Δ
Π		α	$\varrho\alpha$	$\sigma\chi\gamma$	Kv	$\varrho\iota$	ϵ	η	π	η	π	q
Π		α	$\varrho\alpha$	α	α	$\sigma\chi\gamma$	Kv	v	v	$\varrho\iota$	ι	ϵ
Σ		oi	Kv	v	$\varrho\iota$	ι	ϵ	π	q			
K		ai	$\tau\omega$	$\pi\nu\epsilon\nu$	$\mu\alpha$	$\tau\iota$	ι	$\sigma\gamma$	π	q		
A		$\gamma\alpha$	$\pi\eta$	η	$\sigma\omega$	$\sigma\epsilon$	Kv	v	$\varrho\iota$	ϵ	η	ι
μ		Δ	$\ddot{\alpha}$	Kv	$\varrho\iota$	\oslash	$\zeta\epsilon$	$\varrho\epsilon$	ϵ	ω	$\mu\alpha$	α

κα τα φυ γη η η η μ8 και αι ρυ ν ζη ης
 μ8 π
 μ8 η

Ἐτερον ἀργὸν

Πα A γα πη η η η σω σε Κυ υ οι ε ε
 η ι ι σχν υ ν ν νς μ8 Δι Κυ οι ος ζε ρε
 ω μα α α α μ8 8 8 8 Δι Πα M Πα και κα α τα
 φυ ν γη η η η μ8 και αι ρυ ν ν ν ζη
 η η ης μ8 π
 Πα π α τε ρα γι ον και Α γι ον Πνευ μα Δι
 Τρι α δα ο μο ου ου ου σι ον Δι Πα και αι α α
 χω ω οι ι ζον π

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἔνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἔνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Γίδον τοῦ Θεοῦ τόν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὅμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἀγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ

τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Γίῷ
συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν
προφητῶν. Εἰς μίαν, ἀγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν
Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰώνος.
Ἄμήν.

* * *

E Πα ε λε ον ει ρη η νης Δ θυ σι αν αι

νε ε σε ε ως π

K Πα αι με ε τα α τς Πνευ μα το ος σθ Δ

E Πα ε χομεν προς τον Κυ ρι ι ον Δ

A Πα α ξι ο ον και αι δι ι καιαι ον π

A Πα γι ος Α γι ος Α α γι ος Κυ ρι ος Σαβ

βα ωθ Δ πλη η ρης ο 8 ρα νο ος και η γη της

δο ο ξη ης σθ π ω σα αν να α εν τοις υ ψι ι

ζοις Δ εν λο γη με νος ο ερ χο ο ο με

νο ος εν ο νο ο μα τι Κυ ρι ι ον Δ ω

σαν να α α ο εν τοις ν ψι ι ι ι ζοις π

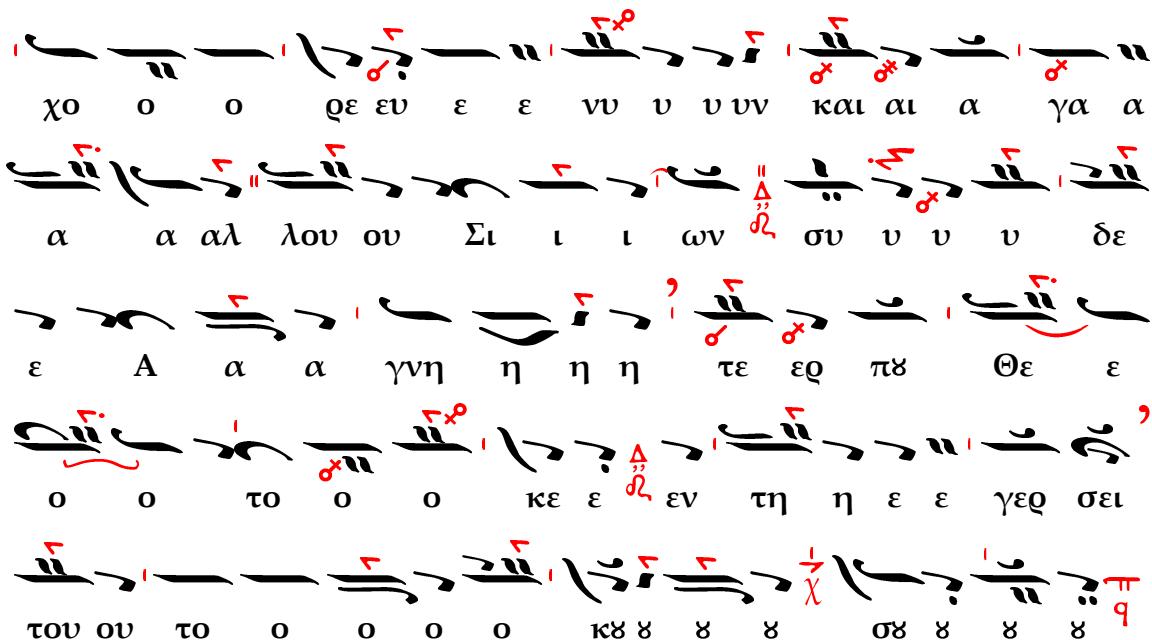
A Μ α μην π **A** Μ Πα α α μη η η η η η

ην π

Σ **Πα** ε ν μν& 8 8 8 8 μεν σε
 Eu λο γ& 8 8 8 μεν **Δι** σοι εν χα ρι
 στ& 8 8 μεν Ku v ρι i ε **Πα** και δε ο
 με θα α σ& 8 με Θε ε ο ος η η μων **π**

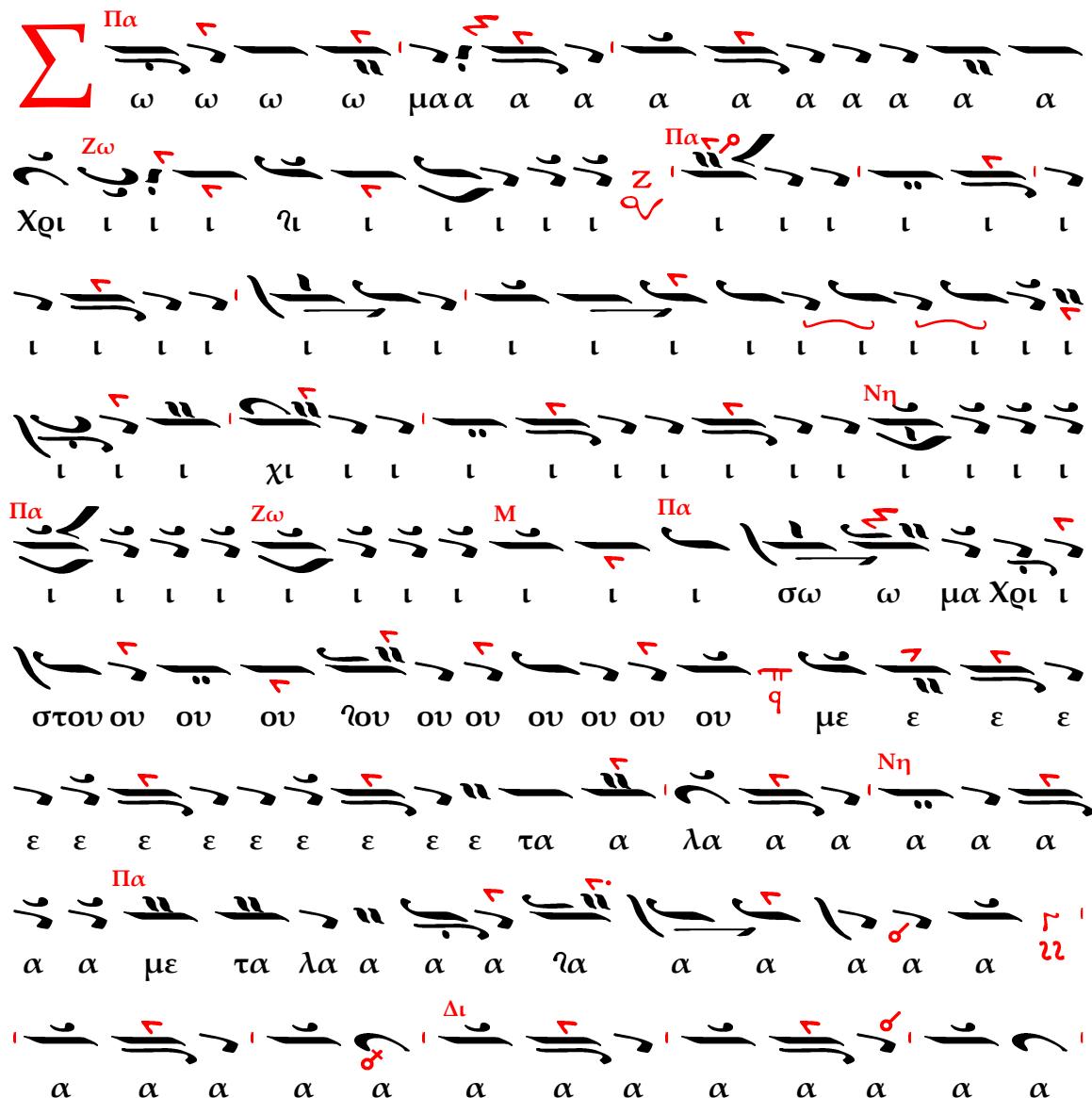
O A α γγε λο ος ε ε ε βο ο ο α
 τη Ke ε χα ρι i τω ω με ε ε νη η **Δ**
 A γνη η Πα αρ θε ε νε ε χαι αι αι αι ρε
 και πα λι iv ε ε ε ρω χαι αι αι αι ρε ε **Δ**
 o σο ος γι o ος α νε ε ε στη η η
 τρι i η η με ρο o ος εκ τα α α α α φου **π**

Φ ω τι i i ζ& φω τι i i ζ& 8 **ρ** η νε
 ε ε α α I i ε ε ρ& 8 σα α α λη ημ **π**
 η γαρ δο o ξα Ku ρι i i ου ου ου ου ου
 ε πι σε ε α α νε ε ε τει ει λε ε **π**

Κοινωνικόν, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἡχος Λα

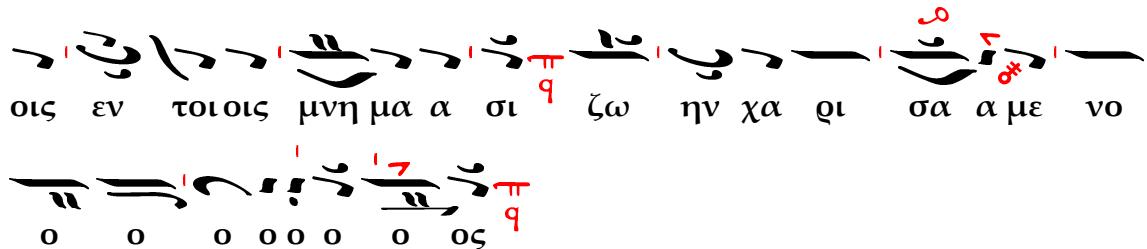

Πα
α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α βε ε τε ε ε ε πη γη η η
η η η η η η η η η η η η η η η η η η
α α α α α α α α α α α α α α α α α α
Πα
α α α α α α χα α α α α χα α α
Δι
α α α α α α α α α α α α α α α α α
Κε
α α α α χα α θα α να α α α α α α
α α α α α α α Α θα να α α α α α α
α τον ου ου ου γε ε ε ε ε εν σα α α γε
εν σα α α σθε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε

·Ο χορός, ἀντὶ τοῦ· Εἴδομεν τὸ φῶς·

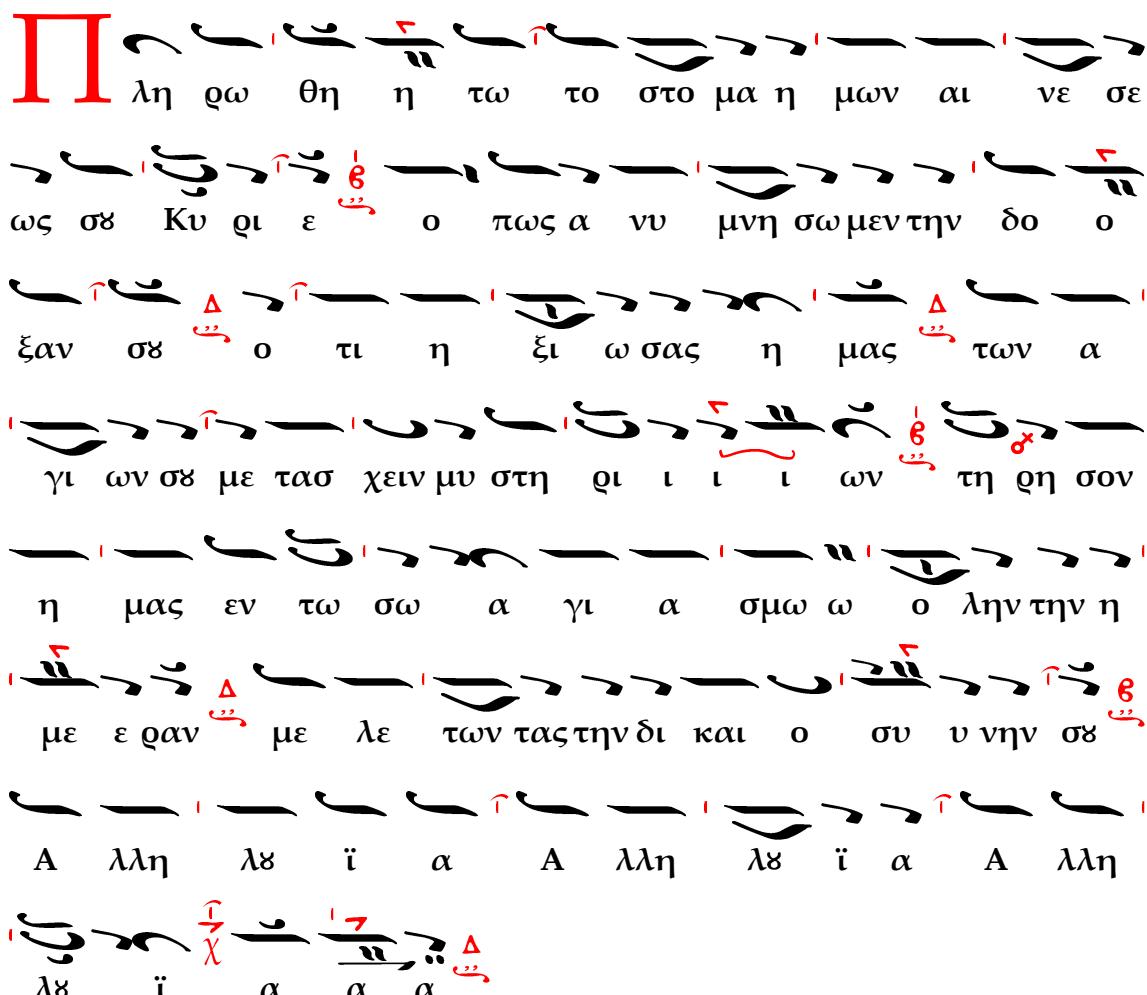
Ἄλλοι δέ τις οὐδὲν πάντα μάθειν θέλουσιν

Xρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων ρ θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

 οις εν τοιοις μνη μα α σι ζω ην χα ρι σα α με νο
 ο ο ο ο ο ος

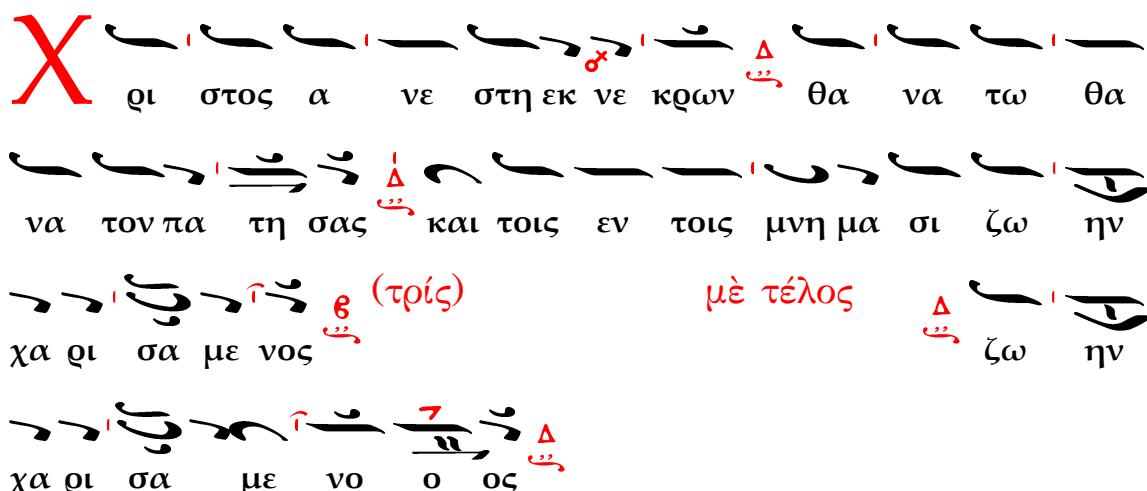
 Ηχος Δι Θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως σθ Κυ ρι ε ο πως α νν μνη σωμεντην δο ο
 ξαν σθ ο τι η ξι ωσας η μας των α
 γι ων σθ με τασ χειν μν στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σθ
 Α λλη λς ι α Α λλη λς ι α Α λλη
 λς ι α α α

Καὶ ἀντὶ τοῦ Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου, πάλιν τό·

 Ηχος Δι Θ

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
 να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω ην
 χα ρι σα με νος (τρίς) μὲ τέλος ζω ην
 χα ρι σα με νο ος

‘Ο ιερεὺς ἀναφωνεῖ πρὸς τὸν λαόν· Χριστὸς ἀνέστη.
‘Ο λαός· Ἀληθῶς ἀνέστη, τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται ἄλλας δύο φορὰς καὶ ἀκολούθως·
‘Ο ιερεὺς ἔκφωνε· Δόξα τῇ αὐτοῦ τριημέρῳ ἐγέρσει.
‘Ο λαὸς ἀποκρίνεται διὰ τοῦ· Προσκυνοῦμεν Αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν.
Καὶ ὁ ιερεὺς ἀντὶ τοῦ Διὸς εὔχων κατακλείει διὰ τοῦ· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν... (*ὅλον*), καὶ
‘Ο λαὸς ἀντιφωνεῖ· Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.

* * * * *